

Suvremeni prijevod

Language: hrvatski (Croatian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Croatian Easy-to-Read Version © 2002 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

94a34d84-104b-5079-bd79-68771557b8e0

ISBN: 978-1-5313-1297-8

Evandjelje po

Marku

Isusov dolazak

(Mt 3,1–12; Lk 3,1–9; 15–17; Iv 1,19–28)

1 Ovako počinje Radosna vijest o Isusu Kristu, Božjem Sinu*. ² Ovako piše u knjizi proroka Izaije:

»Evo, šaljem svoga glasnika pred tobom. On će ti pripremiti put.«[†]

³ »Glas jednoga viče u pustinji:

’Pripremite put Gospodinu.

Izravnajte staze za njega.’«[‡]

⁴ Tako se pojavio Ivan koji je krstio ljude u pustinji. Govorio je da se trebaju krstiti u znak obraćenja za oprostjenje grijeha. ⁵ Svi iz Judeje i Jeruzalema dolazili su k njemu, ispovijedali su svoje grijeha, a potom ih je Ivan krstio u rijeci Jordan. ⁶ Ivan je nosio odjeću od devine dlake i kožni pojas oko bokova. Hranio se skakavcima i divljim medom. ⁷ Propovijedao je ovako: »Postoji netko tko dolazi poslije mene, a veći je od mene. Ja nisam dostojan ni da se sag-nem pred njim i razvežem mu sandale. ⁸ Ja sam vas krstio vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.«

Isusovo krštenje

(Mt 3,13–17; Lk 3,21–22)

⁹ Tih je dana Isus došao iz Nazareta u Galileji i Ivan ga je krstio u rijeci Jordan. ¹⁰ Čim je Isus izašao iz vode, vidio je kako se nebo otvorilo i kako se Duh Sveti spušta na njega u liku goluba. ¹¹ S neba se začuo glas koji je rekao: »Ti si

moj Sin, onaj kojeg volim. S tobom sam vrlo zadovoljan.«

Isusova kušnja

(Mt 4,1–11; Lk 4,1–13)

¹² Odmah zatim Duh je poslao Isusa u pustinju. ¹³ Isus je bio u pustinji četrdeset dana, a za to ga je vrijeme sotona iskušavao. Isus je bio okružen divljim životinjama, a anđeli su mu služili.

Isus izabire učenike

(Mt. 4,12–27; Lk 4,14–15)

¹⁴ Nakon što je Ivan odveden u zatvor, Isus je došao u Galileju i počeo propovijedati Božju Radosnu vijest. ¹⁵ Govorio je: »Došlo je vrijeme, kraljevstvo Božje je blizu. Obratite se! Vjerujte u Radosnu vijest!«

Isus poziva sljedbenike

(Mt 4,18–22; Lk 5:1–11)

¹⁶ Dok je prolazio obalom Galilejskoga jezera, vidio je Šimuna[¶] i njegova brata Andriju kako bacaju mreže u jezero, jer bili su ribari. ¹⁷ Isus im je rekao: »Dođite i slijedite me! Ja ću vas učiniti ribarima ljudi.« ¹⁸ Odmah su ostavili mreže i krenuli za njim.

¹⁹ Malo dalje Isus je ugledao Jakova, Zebedejeva sina, i njegova brata Ivana. Bili su u svojoj lađici i krpali mreže. Isus ih je pozvao, ²⁰ a oni su ostavili svoga oca Zebedeja i njegove radnike te krenuli za Isusom.

Isus izgoni zlog duha

(Lk 4,31–37)

²¹ Isus i njegovi učenici stigli su u Kafarnaum. U subotu je Isus ušao u sinagogu i počeo poučavati. ²² Svi su bili

* **1:1 Božji Sin** U nekim je grčkim rukopisima to izostavljeno.

† **1:2** Citat iz Mal 3,1.

‡ **1:3** Citat iz Iz 40,3.

¶ **1:16 Šimun** Drugo ime za Petra. Isto u recima 29 i 35.

zadivljeni njegovim učenjem, jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao učitelj Zakona. ²³ A u sinagogi se našao čovjek u kojem je bio zao duh i povikao je: ²⁴ »Što želiš od nas, Isuse iz Nazareta? Jesi li nas došao uništiti? Ja znam tko si ti: Svetac Božji!«

²⁵ A Isus mu je zapovjedio: »Ušuti i izađi iz njega!« ²⁶ Na to je zli duh silovito potresao čovjeka i izašao iz njega uz glasan krik.

²⁷ Ljudi su bili zadivljeni te su jedni druge zapitkivali: »Što je ovo? Kakvo je to novo učenje s takvim autoritetom? Zapovijeda čak i zlim duhovima i oni ga slušaju.« ²⁸ Tako se vijest o Isusu brzo proširila po cijelom galilejskom kraju.

Isus ozdravlja bolesne

(Mt 8,14–17; Lk 4,38–41)

²⁹ Isus i njegovi učenici izašli su iz sinagoge i zajedno s Jakovom i Ivanom otišli Šimunovoj i Andrijinoj kući. ³⁰ Šimunova je punica ležala u groznici, pa su Isusu odmah rekli za to. ³¹ On je došao do nje, uhvatio je za ruku i podigao. Groznica ju je odmah pustila i ona ih je počela posluživati.

³² Te večeri, nakon zalaska sunca, doveli su mu sve bolesne i opsjednute zlim duhovima. ³³ Cijeli se grad okupio pred vratima. ³⁴ Isus je ozdravio mnoge koji su болоvali od različitih bolesti i istjerao mnoge zle duhove, ali im nije dopustio da govore jer oni su znali tko je on.*

Isus propovijeda Radosnu vijest

(Lk 4,42–44)

³⁵ Sutradan je Isus ustao rano ujutro dok je još bio mrak, izašao je iz kuće i otišao na pusto mjesto da moli. ³⁶ No, Šimun i njegovi prijatelji poslali su ga

tražiti, ³⁷ pa su mu, kad su ga pronašli, rekli: »Svi te traže.«

³⁸ Isus im je odgovorio: »Idemo odavde u obližnja mjesta jer moram i ondje propovijedati — zato sam i došao.« ³⁹ Tako su išli po Galileji, a Isus je propovijedao u sinagogama i istjerivao zle duhove.

Isus ozdravlja gubavca

(Mt 8,1–4; Lk 5,12–16)

⁴⁰ Neki je gubavac došao k Isusu. Kleknuo je pred njega i molio za pomoć: »Možeš me iscijeliti ako hoćeš.«

⁴¹ Isus se sažalio nad njim, ispružio ruku i dotaknuo ga te rekao: »Hoću. Budi iscijeljen!« ⁴² Guba je odmah nestala i čovjek je ozdravio.

⁴³ Isus je rekao iscijeljenomu neka ode, ali mu je oštro napomenuo: ⁴⁴ »Pazi da nikome ne pričaš o ovome. Nego idi i pokaži se svećeniku. Prinesi žrtvu za svoje ozdravljenje, kako je zapovjedio Mojsije.† To će biti dokaz ljudima da si izliječen.« ⁴⁵ No, čovjek je otišao i počeo svima redom govoriti što mu se dogodilo. Tako se vijest o Isusu počela širiti, pa više nije mogao otvoreno ulaziti u grad. Ostajao je na osamljenim mjestima, a ljudi su odasvud dolazili k njemu.

Isus ozdravlja nepokretnog

(Mt 9,1–8; Lk 5,17–26)

2 Nekoliko dana kasnije Isus se vratio u Kafarnaum. Ubrzo se pročulo da je kod kuće. ² Okupilo se toliko ljudi da više ni vani pred vratima nije bilo mjesta. Isus ih je poučavao. ³ Tada su mu došla neka četvorica noseći nepokretnoga čovjeka. ⁴ Nisu ga mogli unijeti u kuću k Isusu, jer je bilo previše ljudi, pa su skinuli krov iznad mjesta gdje se nalazio, napravili otvor i spustili

*1:34 oni su znali tko je on Zli duhovi su znali da je Isus Krist, Sin Božji.

†1:44 zapovjedio Mojsije Vidi Lev 14,1–32.

nepokretnoga na njegovu ležaju. ⁵Kad je Isus vidio vjeru tih ljudi, rekao je nepokretnomu: »Mladiću, oprošteni su ti grijesi.«

⁶Tamo su sjedili neki učitelji Zakona i u sebi mislili: ⁷»Zašto ovaj tako govori? On vrijeđa Boga! Tko može opraštati grijeh, osim samoga Boga?«

⁸A Isus je odmah svojim duhom prozreo što učitelji Zakona misle, pa im rekao: »Zašto tako razmišljate? ⁹Što je lakše reći ovom nepokretnom čovjeku: 'Oprošteni su ti grijesi' ili 'Ustani! Uzmi svoj ležaj i hodaj'? ¹⁰Ali neka znate da Sin Čovječji ima vlast na Zemlji opraštati grijeh: ¹¹Tebi govorim — rekao je uzetome — ustani, uzmi svoj ležaj i idi kući!« ¹²Čovjek je na oči svih prisutnih ustao, uzeo svoj ležaj i izašao. Svi su se divili i slavili Boga. Govorili su: »Ovakvo nešto još nikad nismo vidjeli!«

Levi (Matej) kreće za Isusom

(Mt 9,9–13; Lk 5,27–32)

¹³Isus je opet otišao do jezera. Mnogo je ljudi došlo k njemu i on ih je poučavao. ¹⁴Prolazeći pokraj jezera, Isus je ugledao carinika Levija, Alfejeva sina, gdje sjedi u carinarnici, pa mu je rekao: »Slijedi me!« Levi je ustao i krenuo za Isusom.

¹⁵Kasnije je Isus večerao u njegovoj kući. S njim su bili i mnogi poreznici i grešnici koji su također jeli s Isusom i njegovim učenicima. Oni su bili dio mnoštva koje je slijedilo Isusa. ¹⁶Neki učitelji Zakona, farizeji, vidjeli su da Isus jede s grešnicima i carinicima pa su upitali Isusove učenike: »Zašto on jede s carinicima i grešnicima?«

¹⁷A Isus je to čuo i rekao im: »Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Ja nisam došao pozvati pravednike nego grešnike.«

Pitanje o postu

(Mt 9,14–17; Lk 5,33–39)

¹⁸Ivanovi su učenici i farizeji postili. Neki su došli Isusu i upitali ga: »Zašto Ivanovi učenici i učenici farizeja poste, a tvoji učenici ne poste?«

¹⁹A Isus im je odgovorio: »Mogu li sva-tovi postiti dok je mladoženja s njima? Sve dok je mladoženja s njima oni ne mogu postiti. ²⁰Ali doći će vrijeme kad će im uzeti mladoženju. Tada će postiti.

²¹Nitko ne prišiva na stari ogrtač zakrpu od novog platna koje se još nije stisnulo. Ako tako učini, nova će se zakrpa stisnuti i poderati odjeću, a rupa će postati još veća. ²²Tako nitko ne stavlja ni novo vino u stare mjehove, jer bi mjehovi popucali. Upropastili bi se i vino i mjehovi. Zato se novo vino uvijek stavlja u nove mjehove.«

Sin Čovječji je gospodar

(Mt 12,1–8; Lk 6,1–5)

²³Jedne subote Isus je prolazio kroz žitna polja. S njim su bili i njegovi učenici i putem su trgali klasje. ²⁴Kad su farizeji to vidjeli, rekli su Isusu: »Gledaj! Tvoji učenici čine što, po Zakonu, subotom nije dopušteno.«

²⁵A Isus im je odgovorio: »Zar niste čitali što je David učinio kad su on i oni koji su bili s njim ogladnjeli? ²⁶Bilo je to u vrijeme kad je Abijatar bio veliki svećenik. David je ušao u Božju kuću i jeo posvećene kruhove prinesene Bogu. Po Zakonu nitko, osim svećenika, ne smije jesti taj kruh, a David ga je još podijelio i onima koji su bili s njim.«

²⁷Tada je Isus rekao farizejima: »Subota je namijenjena za čovjeka, a nije čovjek stvoren da subota upravlja njime. ²⁸Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.«

Isus ozdravlja čovjeka s usahlom rukom

(Mt 12,9–14; Lk 6,6–11)

3 Isus je ponovno otišao u sinagogu, gdje je bio neki čovjek s usahlom rukom. ²Neki su pomno promatrali Isusa da vide hoće li ga u subotu ozdraviti. Tražili su povod da ga optuže. ³Isus je rekao čovjeku s usahlom rukom: »Stani ovdje u sredinu.«

⁴Tada je upitao ostale: »Što je dopušteno činiti subotom: dobro ili zlo? Spasiti život ili ga uništiti?« Svi su šutjeli.

⁵Isus ih je ljutito pogledao, vrlo žalostan zbog njihove tvrdokornosti, i rekao čovjeku: »Ispruži ruku!« Čovjek je ispružio ruku i ona je ozdravila. ⁶Na to su farizeji otišli i zajedno s herodovcima počeli kovati urotu kako da ubiju Isusa.

Mnoštvo ljudi ide za Isusom

⁷Isus je sa svojim učenicima otišao na jezero. Slijedilo ga je mnoštvo naroda iz Galileje i Judeje. ⁸Bio je tu i velik broj ljudi iz Jeruzalema, Idumeje, s područja preko rijeke Jordan te oko Tira i Sidona. Svi su oni došli k njemu jer su čuli kakva djela čini. ⁹Kad je Isus vidio takvo mnoštvo, rekao je svojim učenicima da mu pripreme lađicu kako ga gomila ne bi pritijesnila. ¹⁰Isus je dotad već mnoge ozdravio i zato su se svi bolesnici gurali da ga dotaknu. ¹¹Neki od njih bili su opsjednuti zlim duhovima. Čim bi zli duhovi spazili Isusa, padali bi pred njim na koljena i vikali: »Ti si Božji Sin!«, ¹²a Isus bi im oštro zapovijedao da ne govore tko je on.

Isus izabire apostole

(Mt 10,1–4; Lk 6,12–16)

¹³Isus se zatim popeo na goru i pozvao k sebi one koje je želio, a oni su došli.

¹⁴Odabrao je Dvanaesticu da budu s njim, da propovijedaju ¹⁵i da imaju vlast istjerivati zle duhove. ¹⁶Odabrao je ovu Dvanaesticu: Šimuna — kojeg je nazvao Petar, ¹⁷Jakova — Zebedejeva sina, i Jakovljeva brata Ivana — Isus ih je nazvao Boanerges — što znači »sinovi groma« — ¹⁸Andriju, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomu, Jakova — Alfejeva sina, Tadiju, Šimuna Zelota ¹⁹i Judu Iskariotskog, koji ga je kasnije izdao.

Čijom vlašću Isus djeluje?

(Mt 12,22–32; Lk 11,14–23; 12,10)

²⁰Isus je zatim otišao kući, gdje se opet skupilo silno mnoštvo. Bilo je toliko ljudi da Isus i njegovi učenici nisu mogli ni jesti. ²¹Kad je Isusova obitelj saznala za to, došli su ga odvesti, jer su ljudi govorili da je lud.

²²Učitelji Zakona, koji su došli iz Jeruzalema, govorili su: »U njemu je sotona*. On snagom vladara zlih duhova istjeruje demone!«

²³Isus ih je na to pozvao k sebi i počeo im govoriti u usporedbama: »Kako sotona može istjerivati sotonu? ²⁴Ako je kraljevstvo podijeljeno u sebi, neće se moći održati. ²⁵I ako je obitelj podijeljena u sebi, neće se moći održati. ²⁶Stoga, ako sotona ide protiv sebe i svojih, neće se moći održati, nego će to biti njegov kraj. ²⁷Zaista, nitko ne može ući u kuću jaka čovjeka i oduzeti mu vlasništvo. Prvo ga mora svezati da bi mu mogao opljačkati kuću. ²⁸Govorim vam istinu: Ljudima će se oprostiti svi njihovi grijesi i sve uvrede koje su izgovorili. ²⁹Ali onome tko vrijeđa Duha Svetoga nikada neće biti oprosteno. Naprotiv, bit će zauvijek kriv za taj grijeh.«

³⁰Isus je to rekao jer su neki govorili: »On je opsjednut zlim duhom.«

*3:22 *sotona* Doslovno Belzebul (đavao).

Isusova prava obitelj

(Mt 12,46–50; Lk 8,19–21)

³¹Tada su k Isusu došli njegova majka i njegova braća. Ostali su vani i poslali neke k njemu da ga pozovu. ³²Oko Isusa je sjedilo mnogo ljudi, kad su mu rekli: »Pogledaj! Tvoja majka i tvoja braća i sestre su vani i pitaju za tebe.«

³³On im je na to odgovorio: »Tko je moja majka i tko su moja braća?«
³⁴Prešao je pogledom po onima koji su sjedili oko njega i rekao: »Vi ste moja majka i moja braća! ³⁵Tko god vrši Božju volju, taj mi je i brat, i sestra, i majka.«

Priča o sijaču

(Mt 13,1–9; Lk 8,4–8)

4 Isus je ponovno počeo poučavati pokraj jezera. Oko njega se skupilo silno mnoštvo, pa je ušao u ladu u otisnuo se od obale, dok je narod ostao pokraj jezera. ²Tada ih je usporedbama poučavao mnogo čemu. Učio ih je ovako: ³»Slušajte! Sijač je otišao sijati. ⁴Dok je sijao, jedno je sjeme palo pokraj puta. Došle su ptice i pozobale ga. ⁵Drugo sjeme palo je na kamenito tlo gdje nije bilo dovoljno zemlje. Brzo je prokljalo, jer zemlja nije bila duboka. ⁶Kad je izašlo sunce, mladice su uvenule i osušile se, jer nisu imale korijena. ⁷Neko je sjeme palo među trnje. Trnje je naraslo i ugušilo ga, tako da nije dalo roda. ⁸A neko je sjeme palo na plodno tlo. Izraslo je i donijelo plod — neko trideseterostruk, neko šezdeseterostruk, a neko čak i stotruk.«

⁹I rekao im je: »Onaj tko ima uši, neka čuje.«

Zašto Isus govori u usporedbama?

(Mt 13,10–17; Lk 8,9–10)

¹⁰Kad je Isus ostao nasamo s dvanaestoricom apostola i ostalim učenicima, upitali su ga o usporedbama.

¹¹Isus im je odgovorio: »Vama je dano da razumijete tajnu o Božjem kraljevstvu. Onim ljudima vani sve govorim u usporedbama ¹²jer:

'oni gledaju, ali ne vide; slušaju, ali ne razumiju.

Inače bi se okrenuli Bogu i bilo bi im oprošteno!'«*

Isus objašnjava priču o sijaču

(Mt 13,18–23; Lk 8,11–15)

¹³»Zar ne razumijete ovu usporedbu? Kako ćete onda razumjeti ikoju drugu?

¹⁴Sijač je čovjek koji sije Božju poruku.

¹⁵Kojiput ona padne kraj puta. To su oni koji čuju Božju poruku, ali onda dolazi sotona i otima im poruku koja je u njih posijana. ¹⁶A neki su poput sjemena posijanog na kamenitom tlu. Kad čuju Božju poruku, odmah je prihvate s radošću, ¹⁷ali ne dopuste da ona uhvati korijena u njihovu životu, nego se drže nje jedno kratko vrijeme. Kada dođu nevolje i progoni zbog učenja koje su prihvatili, brzo ga napuste. ¹⁸A neki su, pak, kao sjeme posijano među trnjem. Oni čuju Božju poruku, ¹⁹ali životne brige, primamljivost bogatstva i druge požude uguše poruku i ona ne donese ploda. ²⁰A drugi su opet kao sjeme posijano na plodnom tlu. To su oni koji čuju Božju poruku, prihvate je i donesu plod — neki trideset, neki šezdeset, a neki stotinu puta veći od posijanog.«

* 4:12 Citat iz Iz 6,9–10.

Svjetiljka

(Lk 8,16–18)

²¹ Rekao im je i ovo: »Zar se svjetiljka ikada donosi da se stavi pod posudu ili pod krevet? Ne donosi li se da bi se stavila na stol? ²² Jer ništa nije skriveno, a da se neće otkriti; nema ničeg tajnog što neće doći na svjetlo. ²³ Ako tko ima uši, neka čuje!«

²⁴ Zatim im je rekao: »Pozorno razmis-lite o ovom što čujete. Mjerila koja ste primjenjivali na druge bit će primjenji-vana kada Bog bude davao vama — i još će se više tražiti od vas. ²⁵ Jer svatko tko ima, dobit će još više. A tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.«

Sjeme koje samo raste

²⁶ Rekao je i ovo: »Božje je kraljevstvo poput čovjeka koji posije sjeme u zemlju. ²⁷ Bez obzira na to spava li čovjek ili us-taje, noću i danju sjeme niče i raste — a da on ne zna kako. ²⁸ Zemlja proizvodi plodove sama po sebi — najprije stabljiku, zatim klas, a onda zrnje. ²⁹ Kad je zrnje zrelo, odmah se žanje, jer je došlo vrijeme žetve.«

Kraljevstvo je kao gorušičino zrno

(Mt 13,31–32; 34–35; Lk 13,18–19)

³⁰ Isus je rekao i ovo: »Što da kažem kakvo je kraljevstvo Božje? Kakvu us-poredbu da upotrijebim da ga objasnim? ³¹ Ono je poput gorušičina zrna koje je najmanje od svega sjemenja na zemlji. ³² Ali kada se posije, i ono naraste, postaje najveće od svega vrtnog bilja. Ima tako velike grane da ptice mogu gra-diti gnijezda u njegovoj sjeni.«

³³ Isus se koristio mnogim sličnim us-poredbama da bi ih poučio. Govorio im je onoliko koliko su mogli razum-jeti. ³⁴ Uvijek je poučavao služeći se us-poredbama, ali kad je bio sam sa svojim učenicima, sve im je objašnjavao.

Isus stišava oluju

(Mt 8,23–27; Lk 8,22–25)

³⁵ Te večeri Isus je rekao svojim učenicima: »Idemo prijeko, na drugu stranu jezera!« ³⁶ Ostavili su narod i ušli u lađicu u kojoj je Isus već sjedio. S njima su krenule i neke druge lađice. ³⁷ Podigla se snažna oluja i valovi su se lomili o lađicu, tako da se gotovo is-punila vodom. ³⁸ A Isus je bio na krmu i spavao na jastuku. Probudili su ga i rekli mu: »Učitelju, zar se ne brineš što tonemo?«

³⁹ Isus je ustao, prekorio vjetar i rekao vodi: »Tišina! Umiri se!« Vjetar je stao i nastala je potpuna tišina.

⁴⁰ Tada im je rekao: »Zašto se bojite? Kako to da nemate vjere?«

⁴¹ Ali oni su bili jako uplašeni i gov-orili su jedan drugome: »Tko je ovaj čovjek? Čak mu se i vjetar i voda pokoravaju.«

Isus oslobađa opsjednutoga

(Mt 8,28–34; Lk 8,26–39)

5 Isus i njegovi učenici došli su na suprotnu stranu jezera, na gerasko područje. ² Čim je Isus izašao iz barke, u susret mu je, iz pećine koja je služila kao grobnica, izašao čovjek u kojem je bio zao duh. ³ Čovjek je živio po grob-nicama i nitko ga nije mogao svezati, čak ni lancima. ⁴ Često su ga vezali i na noge mu stavljali željezne okove, no, on bi uvijek rastrgao lance i polomio okove. Nitko ga nije mogao obuzdati. ⁵ Stalno, danju i noću, lutao je po grob-nicama i brdima. Urlao je i ranjavao se kamenjem.

⁶ Kad je izdaleka ugledao Isusa, potrčao je prema njemu i pao na koljena. ⁷ Povikao je iz svega glasa: »Što hoćeš od mene, Isuse, Sine Svevišnjega Boga? Zaklinjem te pred Bogom da me

ne mučiš.«⁸ Jer Isus mu je bio rekao: »Izadi iz čovjeka, ti nečisti duše!«

⁹ A Isus ga je upitao: »Kako se zoveš?«

Odgovorio mu je: »Zovem se legija* jer nas ima mnogo.«¹⁰ Duhovi su nastavili preklinjati Isusa da ih ne protjera s toga područja.

¹¹ Na obronku obližnjega brežuljka paslo je veliko krdo svinja.¹² Zli su duhovi molili Isusa: »Pošalji nas u svinje da uđemo u njih.«¹³ I on im je dopustio. Tako su nečisti duhovi izašli iz čovjeka i ušli u svinje. Krdo se sjurilo niz strminu u jezero. U krdu je bilo oko dvije tisuće svinja i sve su se utopile.

¹⁴ Ljudi koji su čuvali svinje pobjegli su i razglasili o tome u gradu i po selima pa su se ljudi sjatili da vide što se dogodilo.¹⁵ Došli su k Isusu i spazili čovjeka koji je u sebi imao mnoštvo zlih duhova kako sjedi odjeven i bistra uma. I svi su se uplašili.¹⁶ Oni koji su vidjeli što se dogodilo, objasnili su što se zbilom zbilo s opsjednutim i svinjama.¹⁷ Ljudi su tada počeli moliti Isusa da ode iz njihova kraja.

¹⁸ Dok je Isus ulazio u lađicu, čovjek koji je bio opsjednut demonima zamolio ga je da mu dopusti da pođe s njim.

¹⁹ Ali Isus mu nije dopustio, nego mu je rekao: »Idi kući svojim i ispričaj im što je Gospodin učinio za tebe. Reci im kako je bio milostiv prema tebi.«

²⁰ Tako je čovjek otišao i počeo govoriti ljudima u području Dekapolisa što je Isus učinio za njega. Svi su bili zadivljeni.

Djevojčica i bolesna žena

(Mt 9,18–26; Lk 8,40–56)

²¹ Isus je ponovno prešao lađicom na drugu stranu jezera. Oko njega se skupilo silno mnoštvo ljudi, a on je os-

tao pokraj jezera.²² Onamo je došao Jair, jedan od nadstojnika sinagoge. Čim je spazio Isusa, pao mu je pred noge.²³ Počeo je uporno moliti Isusa riječima: »Moja kći umire. Molim te, dođi i položi svoje ruke na nju da ozdravi i da poživi.«

²⁴ Isus je pošao za njim, a mnoštvo ga je slijedilo tiskajući se oko njega.

²⁵ Tamo je bila i žena koja je krvarila već dvanaest godina.²⁶ Mnogo je propatila bilazeći brojne liječnike. Potrošila je sve što je imala, ali nije joj bilo ništa bolje. Naprotiv, bilo joj je još i gore.²⁷ Žena je čula za Isusa i slijedila ga. Pristupila mu je odostraga kroz gomilu i dotaknula rub njegova ogrtača.²⁸ Govorila je u sebi: »Ako samo uspijem dotaknuti rub njegova ogrtača, ozdravit ću.«²⁹ I krvarenje joj je odmah prestalo. Osjetila je da je izliječena od bolesti od koje je patila.³⁰ Isus je odmah osjetio da je snaga izašla iz njega. Okrenuo se prema mnoštvu i upitao: »Tko mi je dotaknuo odjeću?«

³¹ Učenici su mu odgovorili: »Vidiš da se ljudi guraju oko tebe, a ti pitaš: 'Tko me dotaknuo?'«

³² No Isus je nastavio tražiti pogledom onoga tko je to učinio.³³ Kad je žena shvatila što joj se dogodilo, izašla je pred Isusa i poklonila mu se. Tresući se od straha, ispričala je Isusu cijelu istinu.³⁴ Isus joj je na to rekao: »Kćeri, tvoja te je vjera ozdravila. Idi u miru i budi zdrava od svoje bolesti!«

³⁵ Dok je on još govorio, stigli su neki ljudi iz kuće nadstojnika sinagoge i rekli: »Kći ti je umrla. Ima li svrhe dalje gnjaviti učitelja?«

³⁶ Ali Isus se nije obazirao na njihove riječi, nego je rekao nadstojniku sinagoge: »Ne boj se, samo vjeruj!«

*5:9 *legija* Ovo znači »vrlo mnogo.« Legija je rimska vojna postrojba, koja je brojila oko šest tisuća vojnika.

³⁷I nije dopustio nikome da ga prati, osim Petru, Jakovu i Ivanu — Jakovljevu bratu. ³⁸Otišli su u kuću nadstojnika sinagoge. Kad su stigli, Isus je ugledao zbrku i ljude kako plaču i nariču. ³⁹Ušao je i rekao: »Čemu sva ta uznemirenost i plač? Dijete nije mrtvo; samo spava.« ⁴⁰Svi su ga ismijavali, ali on ih je sve poslao van i samo je djetetova oca i majku te trojicu učenika poveo u sobu k djevojčici. ⁴¹Zatim je uzeo njezinu ruku i rekao joj: »Talita kum!« — što znači: »Djevojčice, kažem ti da ustaneš!« ⁴²Djevojčica je istoga trenutka ustala i počela hodati. Bilo joj je dvanaest godina. Svi su ostali zaprepasteni. ⁴³A Isus je roditeljima strogo zapovjedio da nikome o tome ne govore i da joj daju jesti.

Isus odlazi u svoj zavičaj

(Mt 13,53–58; Lk 4,16–30)

6 Isus je otišao odande i uputio se u svoj rodni grad, a učenici su ga pratili. ²Kad je došla subota, počeo je poučavati u sinagogi. Mnogi su ljudi bili zapanjeni kad su ga čuli, pa su govorili: »Odakle ovom čovjeku sve ovo? Kakva li je to mudrost? Tko mu je to dao? Odakle mu ta snaga da čini čuda?« ³Pa on je samo stolar! On je Marijin sin. Njegova su braća Jakov, Josip, Juda i Šimun, i njegove su sestre ovdje s nama.« I nisu ga prihvatili.

⁴Isus im je rekao: »Proroka poštuju svugdje, osim u njegovu rodnom gradu, među njegovima i u njegovoj obitelji.« ⁵I ondje nije mogao učiniti nikakva čuda, osim što je položio ruke na nekoliko bolesnika i ozdravio ih. ⁶Silno se čudio njihovoj nevjeri. Zatim je išao po okolnim selima i poučavao.

Isus šalje apostole

(Mt 10:1, 5–15; Lk 9,1–6)

⁷Isus je pozvao k sebi svojih dvanaest učenika i počeo ih je slati po dvojicu, dajući im vlast nad zlim duhovima. ⁸Rekao im je: »Ne nosite ništa, osim štapa, na put. Ne nosite sa sobom ni kruha, ni torbe, ni novca. ⁹Nosite samo sandale i odjeću koju imate na sebi.« ¹⁰Rekao im je i ovo: »U koju god kuću uđete, ostanite u njoj dok ne budete odlazili iz grada. ¹¹Ako vas u nekom gradu ne prihvate i ne poslušaju, otidite iz njega i otresite prašinu sa svojih nogu, kao svjedočanstvo protiv njih.«

¹²Tako su apostoli otišli i počeli govoriti ljudima da se obrate od grijeha. ¹³Istjerali su mnoge demone, a mnoge su bolesne mazali uljem i ozdravljali ih.

Herodova strepnja

(Mt 14,1–12; Lk 9,7–9)

¹⁴Do kralja Heroda doprla je vijest o Isusu jer su ljudi posvuda pričali o njemu. Jedni su govorili: »Ivan Krstitelj je ustao od mrtvih i zbog toga posjeduje čudesne moći.« ¹⁵Drugi su govorili: »Isus je Ilija.« A neki su opet govorili: »Isus je prorok, poput proroka iz davnih vremena.«

¹⁶Kad je Herod to čuo, rekao je: »Dao sam Ivanu odsjeći glavu, a on je sad ustao od mrtvih.«

Ubojstvo Ivana Krstitelja

¹⁷Herod je osobno zapovjedio da se Ivan uhiti i baci u tamnicu. Učinio je to zbog Herodijade, supruge svoga brata Filipa. ¹⁸Herod se oženio njome, a Ivan mu je stalno govorio: »Protiv Zakona je imati ženu svoga brata.« ¹⁹Zbog toga je Herodijada mrzila Ivana i htjela ga ubiti, no nije mogla ²⁰jer ga se Herod bojao. Znao je da je Ivan pravedan i svet čovjek

i zato ga je štitió. Uživao je slušati Ivana, iako su ga njegove riječi uznemiravale.

²¹ Ali onda je došla prava prilika. Na svoj rođendan, Herod je priredio večeru za svoje visoke službenike, vojne zapovjednike i najvažnije ljude u Galileji. ²² A kada je ušla Herodijadina kći plesati, toliko se svidjela Herodu i njegovim gostima da je kralj Herod rekao djevojci: »Traži od mene što god hoćeš, i dat ću ti.« ²³ Čak joj se zakleo: »Dat ću ti sve što tražiš, čak i pola svoga kraljevstva!«

²⁴ Ona je izašla i rekla svojoj majci: »Što da tražim?«

A majka je odgovorila: »Traži glavu Ivana Krstitelja.«

²⁵ Djevojka je odmah požurila kralju i zatražila: »Želim da mi odmah izručiš glavu Ivana Krstitelja na pladnju.«

²⁶ Kralju je bilo jako žao, ali nije mogao pred gostima pogaziti svoju riječ.

²⁷ Odmah je naredio krvniku da mu donese Ivanovu glavu. Ovaj je otišao u zatvor i odsjekao Ivanu glavu. ²⁸ Donio ju je na pladnju i dao djevojci, a djevojka svojoj majci. ²⁹ Kad su Ivanovi učenici to doznali, došli su, uzeli njegovo tijelo i položili ga u grob.

Isus hrani više od pet tisuća ljudi

(Mt 14,13–21; Lk 9,10–17; Iv 6,1–14)

³⁰ Apostoli su se okupili oko Isusa i rekli mu sve što su činili i poučavali.

³¹ Tada im je Isus rekao: »Pođite sa mnom na neko mirno mjesto i malo se odmorite!« To im je rekao zato što zbog silnog mnoštva koje se ondje skupilo Isus i njegovi učenici nisu stigli ni jesti.

³² Zato su sami otišli lađicom na neko mirno mjesto daleko od ljudi. ³³ No, mnogi su ih vidjeli kako odlaze i odmah ih prepoznali. Iz svih su gradova požurili onamo po obali i stigli prije Isusa i njegovih učenika. ³⁴ Kad je Isus izašao iz lađice, vidio je mnoštvo ljudi. Sažalio se

nad njima, jer su bili poput ovaca bez pastira i počeo ih poučavati.

³⁵ Već je bilo kasno, pa su učenici došli i rekli Isusu: »Ovo je samotno mjesto i već je kasno. ³⁶ Pošalji ljude na okolna imanja i u sela da kupe nešto za jelo.«

³⁷ On im je na to odgovorio: »Vi im dajte jesti.« »Što? Kako ćemo kupiti toliko kruha? Trebalo bi nam dvjesto srebrnjaka da nahranimo sve te ljude«, odvrtili su oni.

³⁸ Isus im je rekao: »Koliko kruhova imate? Idite i provjerite!«

Kad su izbrojili kruhove, rekli su: »Imamo pet kruhova i dvije ribe.«

³⁹ Isus im je rekao da posjednu ljude na travu po skupinama. ⁴⁰ Ljudi su sjeli u skupinama po stotinu i po pedeset.

⁴¹ Isus je uzeo pet kruhova i dvije ribe te zahvalio, gledajući u nebo, a zatim je razlomio kruh i dao ga učenicima da posluže ljude. Isto je tako podijelio dvije ribe i dao svima da jedu. ⁴² Svi su jeli i nasitili se. ⁴³ Kada su se ljudi najeli, Isusovi učenici skupili su dvanaest košara punih preostalog kruha i ribe. ⁴⁴ A bilo je ondje oko pet tisuća muškaraca i svi su se najeli.

Isus hoda po vodi

(Mt 14,22–33; Iv 6,16–21)

⁴⁵ Isus je odmah nakon toga rekao svojim učenicima da uđu u lađicu i da krenu u Betsaidu, na drugu stranu jezera. Rekao im je da će on doći za njima. Ostao je ondje da otpusti ljude kućama. ⁴⁶ Kad se oprostio od ljudi, uputio se na brdo da moli.

⁴⁷ Uvečer je lađica bila nasred jezera, a Isus sâm na kopnu. ⁴⁸ Vidio je kako učenici teško veslaju, jer je vjetar bio protivan. Negdje između tri i šest sati ujutro došao je k njima hodajući po vodi. Nastavio je hodati i umalo pretekao lađicu. ⁴⁹ Kad su ga učenici spazili kako hoda po jezeru, pomislili su da je duh

i povikali od straha. ⁵⁰ On im se odmah obratio: »Ne bojte se, to sam ja!« ⁵¹ Zatim se popeo k njima u lađicu, a vjetar se umirio. Učenici su bili zapanjeni. ⁵² Nisu mogli vjerovati što se dogodilo. Vidjeli su čudo koje je Isus učinio s kruhom, ali tvrda srca još uvijek nisu razumjeli što to znači.

Isus ozdravlja mnoge

(Mt 14,34–36)

⁵³ Isus i njegovi učenici preplovili su jezero i pristali u Genezaretu. Ondje su privezali lađicu. ⁵⁴ Kad su sišli s nje, ljudi su odmah prepoznali Isusa. ⁵⁵ Razglasili su vijest o njemu po cijelom kraju. Počeli su na nosilima donositi bolesnike onamo gdje su čuli da se Isus nalazi. ⁵⁶ Isus je išao po selima, gradovima i imanjima. Gdje god bi se pojavio, ljudi bi donosili svoje bolesne na trgove i molili Isusa da im dopusti da dotaknu samo rub njegove odjeće. I svi koji su ga dotaknuli bili su ozdravljeni.

Božji zakon i ljudska pravila

(Mt 15,1–20)

7 Oko Isusa okupili su se farizeji i neki od učitelja Zakona koji su došli iz Jeruzalema. ² Vidjeli su neke njegove učenike kako jedu prljavih, odnosno neopranih ruku. ³ Farizeji i svi ostali Židovi ne jedu prije nego što operu ruke do lakata; tako slijede predaje svojih predaka. ⁴ Kada dođu s tržnice, ne jedu ono što su kupili prije negoli se operu. Ima još mnogo toga što zbog tradicije drže, kao što je pranje šalica, vrčeva i bakrenih lonaca. ⁵ Stoga su farizeji i učitelji Zakona pitali Isusa: »Zašto tvoji

učenici ne slijede predaju predaka, nego jedu kruh prljavih ruku?«

⁶ A Isus im je rekao: »Izaija je točno prorekao o vama licemjerima, kao što je zapisano:

»Ti me ljudi štiju svojim ustima, ali njihovo je srce daleko od mene.

⁷ Štovanje koje mi nude beskorisno je, jer njihova su učenja pravila koja su stvorili ljudi.»*

⁸ Božje zapovijedi stavili ste na stranu i držite se ljudskih predaja.«

⁹ Isus im je rekao i ovo: »Vi vrlo vješto zanemarujete Božje zapovijedi kako biste uspostavili svoje predaje.

¹⁰ Na primjer, Mojsije je rekao: 'Poštuj oca i majku'[†] i 'Tko ružno govori o svom ocu i majci, neka je kažnjen smrću.'[‡]

¹¹ Ali vi kažete da čovjek smije reći svom ocu ili majci: 'Ne mogu vam dati ono što vam dugujem, jer je to dar namijenjen Bogu.'

¹² Na taj mu način govorite da ne mora ništa učiniti za svoga oca ili majku.

¹³ Tako učite da je važnije slijediti pravila koja vi donosite, nego činiti ono što je rekao Bog. A činite još i štošta drugo.«

¹⁴ Isus je ponovno pozvao ljude k sebi i rekao im: »Slušajte me svi i shvatite!

¹⁵ Ništa što čovjek izvana unosi u svoje tijelo ne može ga onečistiti. Ono što izlazi iz njega — to je ono što ga onečišćuje.«^[16] ¶

¹⁷ Zatim je Isus ostavio mnoštvo i ušao u kuću, a učenici su ga pitali o ovoj usporedbi. ¹⁸ Rekao im je: »Zar ni vi ne razumijete? Zar ne vidite da čovjeka ne može onečistiti ono što ulazi u njega izvana? ¹⁹ Hrana ne ide u srce, nego u želudac, a onda izlazi iz tijela.«

²⁰ Isus je rekao: »Ono što izlazi iz čovjeka — to je ono što ga onečišćuje. ²¹ Jer

*7:7 Citat iz Iz 29,13.

†7:10 Citat iz Izl 20,12; Pnz 5,16.

‡7:10 Citat iz Izl 21,17.

¶7:15 Neki grčki rukopisi dodaju 16. redak: »Tko ima uši da čuje, neka čuje!«

iznutra, iz ljudskoga srca, dolaze zle misli, blud, krađa i ubojstvo. ²² Iznutra dolazi preljub, pohlepa, zloba, prijevara, bestidnost, zavist, kleveta, oholost i nerazborito življenje. ²³ Sva ta zla dolaze iz čovjekove nutrine i onečišćuju ga.«

Isus pomaže Sirofeničanki

(Mt 15,21–28)

²⁴ Isus je otišao iz toga mjesta i uputio se u okolicu Tira. Otišao je u jednu kuću jer nije želio da itko sazna da je ondje, ali nije mogao ostati nezapažen. ²⁵ Neka žena, čija je kći bila opsjednuta zlim duhom, odmah je dočula da je Isus ondje. Došla je i bacila mu se pred noge. ²⁶ Žena je bila Grkinja, rodom Sirofeničanka. Molila je Isusa da istjera demona iz njezine kćeri.

²⁷ Isus joj je rekao: »Prvo dopustite djeci da se dobro najedu, jer nije pravedno uzeti kruh djeci i baciti ga psima.«

²⁸ No, ona mu je odgovorila: »Gospodine, čak i psi ispod stola jedu mrvice koje ostanu djeci.«

²⁹ Na to joj je Isus rekao: »Zbog tih riječi pođi kući u miru; zli duh je izašao iz tvoje kćeri.«

³⁰ Ona je otišla kući i našla kćer kako leži u krevetu, a demon je izašao iz nje.

Isus ozdravlja gluhoga

³¹ Isus je napustio okolicu Tira i otišao u Sidon. Putem do Galilejskog jezera prošao je područjem Dekapolisa. ³² Neki ljudi doveli su mu ondje čovjeka koji je bio gluh i jedva je mogao govoriti. Molili su Isusa da stavi ruku na njega.

³³ Isus ga je odveo na stranu, dalje od ljudi. Stavio je svoje prste u njegove uši, a zatim pljunuo i dotaknuo čovjekov jezik. ³⁴ Pogledao je u nebo, duboko uzdahnuo i rekao mu: »Efata!« — što znači »Otvori se!« ³⁵ Istoga trena čovjeku se

vratilo sluh, a govor mu je postao razgovijetan i čist.

³⁶ Isus im je zabranio da o tome ikome govore, ali što im je on više naređivao da šute, to su oni više govorili. ³⁷ Ljudi su bili potpuno zapanjeni i govorili: »Isus sve čini dobro. Čak vraća sluh gluhima i govor nijemima.«

Isus hrani mnoštvo

(Mt 15,32–39)

8 Jednom prilikom skupilo se mnogo ljudi i nisu imali što jesti pa je Isus pozvao svoje učenike i rekao im: ² »Žao mi je ovih ljudi. Sa mnom su već tri dana, a nemaju ništa za jelo. ³ Ako ih pošaljem kući gladne, onesvijestit će se na putu; neki od njih došli su izdaleka.«

⁴ Njegovi su učenici odgovorili: »Kako bi na ovom pustom mjestu tko mogao naći dovoljno kruha za sve ove ljude?«

⁵ Isus ih je upitao: »Koliko kruhova imate?«

»Sedam«, odgovorili su.

⁶ Isus je zatim zapovjedio ljudima da sjednu na zemlju. Uzeo je sedam kruhova, zahvalio Bogu, razlomio ih i dao učenicima da podijele ljudima. Oni su ga poslušali. ⁷ Imali su, također, i nekoliko ribica. Isus je zahvalio za njih i rekao učenicima da i njih podijele. ⁸ Ljudi su jeli i nasitili se. Učenici su zatim skupili ostatke hrane i napunili njima sedam košara. ⁹ Bilo je ondje oko četiri tisuće muškaraca. Kada su se najeli, Isus im je rekao da odu. ¹⁰ Odmah zatim ušao je sa svojim učenicima u lađicu. Uputili su se u okolicu Dalmanute.

Farizeji iskušavaju Isusa

(Mt 16,1–4)

¹¹ Tada su došli farizeji i počeli se prepirati s njim. Da ga iskušaju, tražili su od njega čudesni znak s neba. ¹² Isus je uzdahnuo iz dubine duše i rekao: »Zašto

ovaj naraštaj traži znak? Govorim vam istinu. Nikakav vam se znak neće dati.«
¹³ Zatim je otišao od njih, ušao je opet u lađicu i otplovio na drugu stranu jezera.

Razgovor o kvascu

(Mt 16,5–12)

¹⁴ Njegovi učenici zaboravili su ponijeti kruha. Ništa nisu imali sa sobom u lađici osim jednoga kruha. ¹⁵ Isus ih je upozorio: »Pazite! Čuvajte se kvasca farizeja i kvasca Herodova.«

¹⁶ A oni su počeli međusobno raspravljati o značenju, govoreći: »Rekao je to jer nemamo kruha.«

¹⁷ Isus je znao što govore pa im je rekao: »Zašto raspravljate o tome što nemate kruha? Još uvijek ne razumijete i ne shvaćate značenje? Zar ste tako tvrdoglavi? ¹⁸ Zar vaše oči ništa ne vide? Zar vaše uši ništa ne čuju? Zar se ne sjećate? ¹⁹ Kad sam razlomio pet kruhova za pet tisuća ljudi, koliko košara ostataka ste nakupili?«

»Dvanaest«, rekli su.

²⁰ »Kad sam razlomio sedam kruhova za četiri tisuće ljudi, koliko ste punih košara ostataka nakupili?«

»Sedam«, rekli su.

²¹ Na to im je rekao: »Zar još uvijek ne razumijete?«

Isus ozdravlja slijepca iz Betsaide

²² Isus i njegovi učenici stigli su u Betsaidu. Neki ljudi doveli su mu slijepca čovjeka i zamolili da ga dotakne. ²³ Isus je uzeo slijepca za ruku i odveo ga izvan sela, pljunuo mu na oči, stavio ruke na njega i upitao ga: »Vidiš li što?«

²⁴ Slijepac je pogledao i rekao: »Vidim ljude; izgledaju kao drveće koje hoda uokolo.«

²⁵ Zatim mu je ponovno stavio ruke na oči. Čovjek je na to širom otvorio oči. Vid mu se vratio i sve je vidio jasno. ²⁶ Tada ga je Isus poslao kući i rekao mu da ne ide u selo.

Tko je Isus?

(Mt 16,13–20; Lk 9,18–21)

²⁷ Isus i njegovi učenici otišli su u sela oko Filipove Cezareje. Isus je putem upitao učenike: »Što kažu ljudi, tko sam ja?«

²⁸ Oni su mu odgovorili: »Jedni kažu da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, a neki pak da si jedan od proroka.«

²⁹ Tada ih je upitao: »A što je s vama — što vi kažete, tko sam ja?«

Petar mu je odgovorio: »Ti si Krist.«

³⁰ Tada ih je Isus upozorio da nikome ne pričaju o njemu.

Isus govori o svojoj smrti

(Mt 16,21–28; Lk 9,22–27)

³¹ I počeo ih je poučavati: »Sin Čovječji mora mnogo toga propatiti. Starješine, visoki svećenici i učitelji Zakona moraju ga odbaciti. Mora biti ubijen i za tri dana uskrsnuti.« ³² Isus im je to rekao vrlo otvoreno. Petar je na to poveo Isusa u stranu i počeo ga odvrćati. ³³ A Isus se okrenuo, pogledao svoje učenike i prekorio Petra: »Odlazi od mene, sotonu^{*}! Ti se brineš za ljudske stvari, a ne za Božje.«

³⁴ Tada je Isus pozvao narod i svoje učenike k sebi pa im rekao: »Ako me tko želi slijediti, tada se mora odreći samoga sebe, uzeti križ i slijediti me. ³⁵ Onaj tko želi sačuvati svoj život — izgubit će ga. A tko izgubi svoj život radi mene i Radosne vijesti — sačuvat će ga. ³⁶ Kakve koristi ima onaj tko dobije cijeli svijet, a izgubi svoj život? ³⁷ Što može čovjek dati u zamjenu za svoj život? ³⁸ Ako se

***8:33 sotona** Đavao, neprijatelj. Isus je ukorio sotonu koji je u tom trenutku progovorio kroz Petra.

tko posrami mene i moga učenja* pred ovim nevjernim i grešnim naraštajem, ja ću se posramiti njega kad dođem u slavi svoga Oca i sa svetim anđelima.«

9 Isus im je rekao i ovo: »Govorim vam istinu. Neki od vas koji stoje ovdje, vidjet će Božje kraljevstvo kako je došlo sa silom, prije nego što umru.«

Isus s Mojsijem i Ilijom

(Mt 17,1–13; Lk 9,28–36)

²Šest dana kasnije Isus je uzeo Petra, Jakova i Ivana te ih poveo na visoku goru, gdje su bili sami. Tada se preobrazio pred njihovim očima. ³Njegova je odjeća postala sjajna — zasljepljujuće bijela — tako bijela da je ni jedan bjelilac na zemlji ne bi mogao toliko izbjeliti. ⁴Ispred njih pojavili su se Ilija i Mojsije i počeli razgovarati s Isusom.

⁵Petar se obratio Isusu: »Učitelju, dobro je što smo ovdje. Napravimo tri zaklona — jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.« ⁶Petar je to rekao ne znajući što reći, jer su se svi vrlo uplašili.

⁷Tada se pojavio oblak i prekrpio ih svojom sjenom, a iz njega se začuo glas: »Ovo je moj voljeni Sin. Njega slušajte!«

⁸Iznenada, kad su pogledali oko sebe, nikoga više nisu vidjeli. Samo je Isus bio s njima.

⁹Dok su se spuštali s planine, Isus im je zapovjedio da nikome ne kažu što su vidjeli dok Sin Čovječji ne ustane od mrtvih.

¹⁰Oni su to sačuvali za sebe. No, među sobom su raspravljali što je značilo ono »dok ne ustane od mrtvih.« ¹¹Zato su upitali Isusa: »Zašto učitelji Zakona kažu da prvo mora doći Ilija?«

¹²Isus im je na to rekao: »Da, prvo mora doći Ilija da sve postavi na svoje mjesto. Ali zašto je onda pisano da Sin Čovječji mora mnogo propatiti i da mora biti odbačen s prezirom? ¹³Ali ja vam

kažem: Ilija je već došao. I oni su učinili s njim što su htjeli, baš kao što je o njemu pisano.«

Isus ozdravlja bolesnog dječaka

(Mt 17,14–20; Lk 9,37–43a)

¹⁴Kad su došli do ostalih učenika, vidjeli su gomilu ljudi oko njih i učitelje Zakona kako se prepiru s njima. ¹⁵Čim su vidjeli Isusa, vrlo su se iznenadili i požurili da ga pozdrave.

¹⁶Isus ih je upitao: »O čemu se prepirete s njima?«

¹⁷Neki je čovjek iz mase odgovorio: »Učitelju, doveo sam ti svoga sina. On je opsjednut nijemim duhom. ¹⁸Uvijek kada ga obuzme, baca ga na pod. Pjena mu izlazi iz usta, škrguće zubima i koči se. Zamolio sam tvoje učenike da istjeraju duha, ali nisu mogli.«

¹⁹Isus im je na to odgovorio: »O, nevjerni ljudi, koliko ću dugo morati ostati s vama? Koliko ću vas dugo morati trpjeti? Dovedite mi dječaka!«

²⁰Doveli su mu dječaka i čim je duh vidio Isusa, odmah je silno potresao dječaka. Dječak je pao na zemlju, prevrtao se po tlu i pjena mu je išla na usta.

²¹Isus je upitao dječakova oca: »Koliko je dugo u ovakvu stanju?«

Otac je rekao: »Od djetinjstva. ²²Zao duh ga često baca u vatru ili u vodu da ga ubije. Ali, ako možeš, učini nešto! Smiluj nam se i pomozmi nam!«

²³Isus mu je rekao: »Rekao si: 'Ako možeš, učini nešto.' Onomu tko vjeruje sve je moguće.«

²⁴Dječakov je otac odmah povikao: »Vjerujem! Pomozmi mojoj nevjeri!«

²⁵Kad je Isus vidio da se ljudi skupljaju oko njih, ukorio je zlog duha i rekao mu: »Duše gluhoće i nijemosti, zapovijedam ti da izađeš iz njega i da se nikada više ne vratiš!«

*8:38 *moga učenja* Doslovno: mojih riječi.

²⁶ Duh je zavrištao, bacio dječaka u strašne grčeve i izašao iz njega. Dječak je ostao ležati kao mrtav pa su mnogi rekli: »Mrtav je.« ²⁷ A Isus je uzeo dječaka za ruku i pomogao mu ustati. ²⁸ Kad je Isus ušao u kuću, učenici su ga nasamo upitali: »Zašto mi nismo mogli istjerati duha?«

²⁹ A Isus im je odgovorio: »Takvog duha može se istjerati samo molitvom*.«

Isus ponovno govori o svojoj smrti

(Mt 17,22–23; Lk 9,43b–45)

³⁰ Zatim su Isus i njegovi učenici otišli iz toga mjesta i krenuli kroz Galileju. Isus nije želio da itko sazna gdje su, jer je ³¹ želio u miru poučavati svoje učenike.

Rekao im je: »Sin Čovječji uskoro će biti predan ljudima i oni će ga ubiti, a tri dana nakon što ga ubiju, uskrsnut će.«

³² No, oni nisu razumjeli njegove riječi, a bojali su se pitati što one znače.

Tko je najveći?

(Mt 18,1–5; Lk 9,46–48)

³³ Kada su došli u Kafarnaum i ušli u neku kuću, Isus je upitao svoje učenike: »O čemu ste među sobom raspravljali putem?« ³⁴ Oni nisu ništa odgovorili jer su putem raspravljali o tome tko je od njih najveći.

³⁵ Isus je sjeo i pozvao Dvanaesticu k sebi. Rekao im je: »Ako netko želi biti prvi, mora sebe učiniti zadnjim od svih i mora služiti svima ostalima.«

³⁶ Zatim je uzeo malo dijete u naručje i postavio ga pred njih pa im rekao: ³⁷ »Tko prihvati jedno ovakvo maleno — mene prihvaća. A tko prihvaća mene — ne prihvaća samo mene, nego i onoga koji me poslao.«

Tko nije protiv nas, taj je za nas

(Lk 9,49–50)

³⁸ Ivan je rekao Isusu: »Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka kako istjeruje demone u tvoje ime. Pokušali smo ga spriječiti, jer nije jedan od nas.«

³⁹ Ali Isus je na to rekao: »Nemojte mu braniti, jer tko god čini čuda u moje ime, neće govoriti loše o meni. ⁴⁰ Tko nije protiv nas — uz nas je. ⁴¹ Govorim vam istinu. Tko god vam da čašu vode zato što pripadate Kristu — dobit će svoju nagradu.«

Navođenje na grijeh

(Mt 18,6–9; Lk 17,1–2)

⁴² »Tko učini da netko od ovih malenih, koji imaju vjeru u mene, zgriješi, bilo bi mu bolje da bude bačen u more s mlinskim kamenom oko vrata.

⁴³ Ako vas vaša ruka navodi na grijeh — odsijecite je! Bolje je ući u život osakaćen, nego imati dvije ruke i ići u pakao, gdje gori neugasiva vatra.

⁴⁴ ^{†45} Ako vas vaša noga navodi na grijeh — odsijecite je. Bolje je ući u život sakat, nego imati dvije noge i biti bačen u pakao. ¹⁴⁶ ^{‡47} Ako vas vaše oko navodi na grijeh, iskopajte ga! Bolje je ući u Božje kraljevstvo s jednim okom,

nego imati oba i biti bačen u pakao. ⁴⁸ Crvi koji izjedaju u paklu nikada ne ugibaju, a vatra se u paklu nikada ne gasi. ⁴⁹ Jer svi će biti zasoljeni vatrom.

⁵⁰ Sol je dobra. Ako sol postane bljutava, kako ćete joj povratiti slani okus? Budite puni dobrote[†] i živite u miru jedni s drugima.«

*9:29 Neki grčki rukopisi dodaju »i postom«.

†9:43 Neki grčki rukopisi dodaju 44. redak, koji je isti kao 48.

‡9:45 Neki grčki rukopisi dodaju 46. redak, koji je isti kao 48.

†9:50 puni dobrote Doslovno: »imajte slanosti u sebi.«

Nerazrješivost ženidbe

(Mt 19,1–12)

10 Isus je napustio to mjesto i otišao u Judeju, preko rijeke Jordan. I opet se oko njega skupilo mnoštvo. Kao i uvijek, Isus ih je poučavao.

²Došli su mu neki farizeji i upitali ga: »Je li zakonito da se muž razvede od svoje žene?« Pitali su ga to da ga iskušaju.

³Isus im je odgovorio: »Što vam je naredio Mojsije?«

⁴Odgovorili su: »Mojsije je dopustio da muž napiše ženi pismo o razvodu i da se tako razvede od nje.«^{*}

⁵Isus im je rekao: »Mojsije vam je napisao tu zapovijed jer vam je srce tvrdo. ⁶No, kod stvaranja svijeta Bog je načinio muško i žensko.«[†] ⁷Zato će muškarac napustiti svoga oca i majku i sjediniti se sa svojom ženom. ⁸I njih će dvoje biti jedno.«[‡] Znači, oni nisu više dvoje, nego jedno. ⁹Stoga čovjek neka ne rastavlja ono što je Bog sjedinio.«

¹⁰Kad su se vratili u kuću, učenici su ga ponovno o tome upitali.

¹¹I Isus im je rekao: »Tko god se razvede od svoje žene i oženi drugom, čini preljub prema prvoj. ¹²I ako se žena razvede od svoga muža i uzme drugoga čovjeka, također čini preljub.«

Isus prima djecu k sebi

(Mt 19,13–15; Lk 18,15–17)

¹³Ljudi su Isusu dovodili djecu da bi ih dotaknuo, no, učenici su ih prekoravali.

¹⁴Kad je to vidio, rasrdio se i rekao im je: »Pustite djecu k meni! Nemojte ih priječiti, jer Božje kraljevstvo pripada takvima poput njih. ¹⁵Gov-

orim vam istinu. Tko ne prihvati Božje kraljevstvo kao što ga dijete prihvaća, nikada neće ući u njega.«¹⁶ Onda je uzeo djecu u naručje, položio na njih ruke i blagoslovio ih.

Bogatstvo

(Mt 19,16–30; Lk 18,18–30)

¹⁷Kad je Isus krenuo na put, dotrčao je neki čovjek, kleknuo pred njega i upitao ga: »Dobri učitelju, što trebam učiniti da bih dobio vječni život?«

¹⁸Isus mu je rekao: »Zašto me nazivaš dobrim? Nitko nije dobar, osim Boga samog. ¹⁹Znaš zapovijedi: ne ubij, ne počinij preljub, ne kradi, nemoj lažno svjedočiti, ne varaj, poštuju svoga oca i majku!«[†]

²⁰Čovjek mu je odgovorio: »Učitelju, poštujem sve to još od svoje mladosti.«

²¹Isus ga je pogledao, zavolio ga i rekao mu: »Jedno ti nedostaje: idi i prodaj sve što imaš, podijeli siromašnima i imat ćeš blago na nebu. Zatim dođi i slijedi me.«

²²Čim mu je Isus to rekao, čovjekovo se lice smrknulo. Rastužio se i otišao. Bio je, naime, vrlo bogat.

²³Isus je prešao pogledom po svojim učenicima i rekao: »Teško je bogatima ući u Božje kraljevstvo.«

²⁴Učenike su začudile njegove riječi, a Isus im je još jednom rekao: »Djeco moja, kako li je teško bogatašu ući u Božje kraljevstvo! ²⁵Lakše će deva proći kroz iglene uši, nego što će bogataš ući u Božje kraljevstvo.«

²⁶Učenici su se još više začudili i govorili jedan drugome: »Tko se onda može spasiti?«

^{*}10:4 *Mojsije ... od nje* Vidi Pnz 24,1–3.

[†]10:6 Citat iz Post 1,27.

[‡]10:8 Citat iz Post 2,24.

[†]10:19 Citat iz Izl 20,12–16; Pnz 5,16–20.

²⁷ Isus ih je pogledao i rekao: »To je ljudima nemoguće, ali ne i Bogu. Bogu je sve moguće.«

²⁸ Na to je Petar rekao Isusu: »Pogledaj! Mi smo ostavili sve i krenuli za tobom.«

²⁹ »Govorim vam istinu — odgovorio je Isus — svatko tko je radi mene i radi Radosne vijesti napustio svoju kuću, braću, sestre, majku, oca, djecu ili polja ³⁰ dobit će još na ovom svijetu, stotinu puta više kuća, braće, sestara, majki, očeva, djece i polja. Uz to sve doći će i progoni, ali u svijetu koji dolazi dobit će nagradu — vječni život. ³¹ Mnogi koji su sada prvi, bit će posljednji, a oni posljednji, bit će prvi.«

Isus treći put govori o svojoj smrti

(Mt 20,17–19; Lk 18,31–34)

³² Bili su na putu u Jeruzalem i Isus je hodao ispred njih. Njegovi su učenici bili zapanjeni, a ljudi koji su ih slijedili bili su prestrašeni. Isus je ponovno poveo Dvanaesticu na stranu i počeo im govoriti što će mu se dogoditi. ³³ »Slušajte, sada idemo u Jeruzalem. Sin Čovječji bit će predan vodećim svećenicima i učiteljima Zakona. Ovi će ga osuditi na smrt i predati nežidovima. Oni će ga ismijavati, ³⁴ pljuvati, bičevati i ubiti. A tri dana nakon toga on će uskrsnuti.«

Jakovljeva i Ivanova molba

(Mt 20,20–28)

³⁵ Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, došli su Isusu i rekli: »Učitelju, želimo da nam učiniš ono što te budemo tražili.«

³⁶ Isus im je rekao: »Što želite da učinim za vas?«

³⁷ Oni su odgovorili: »Dopusti nam da sjedimo s tobom u tvojoj slavi, jedan s tvoje desne strane, a drugi s lijeve.«

³⁸ Isus im je odgovorio: »Vi ne znate što tražite. Možete li piti istu čašu* koju ja pijem? Možete li biti kršteni istim krštenjem kojim ću ja biti kršten?«

³⁹ Oni su odgovorili: »Možemo.«

Na to im je Isus rekao: »Da, pit ćete iz iste čaše iz koje ja pijem. Bit ćete kršteni istim krštenjem koje ću ja primiti. ⁴⁰ No, hoćete li sjediti meni zdesna ili slijeva, to ne odlučujem ja. Ta će mjesta dobiti oni za koje su pripremljena.«

⁴¹ Kad su ostala desetorica učenika čula ovo, rasrdila su se na Jakova i Ivana. ⁴² Isus ih je pozvao k sebi i rekao: »Vi znate da oni koji se smatraju vladarima, među nežidovima, pokazuju svoju vlast nad narodima i njihovi vođe drže ih pod svojom vlašću. ⁴³ Ali s vama ne bi smjelo biti tako. Onaj tko želi postati velik među vama, mora vam biti sluga. ⁴⁴ I tko god želi biti prvi među vama, mora biti rob svima. ⁴⁵ Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dâ svoj život kao otkupninu za mnoge.«

Isus iscjeljuje slijepca

(Mt 20,29–34; Lk 18,35–43)

⁴⁶ Zatim su stigli u Jerihon. Kad su Isus, njegovi učenici i mnoštvo naroda odlazili iz Jerihona, pokraj ceste je sjedio slijepi prosjak Bartimej, Timejev sin. ⁴⁷ Kad je čuo da je to Isus iz Nazareta, počeo je glasno vikati: »Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!«

⁴⁸ Mnoštvo ga je korilo i ušutkavalo. Ali on je vikao još glasnije: »Sine Davidov, smiluj mi se!«

⁴⁹ Isus je stao i rekao: »Pozovite ga!«

Pozvali su slijepca i rekli mu: »Ne gubi nadu, ustani! Isus te zove.« ⁵⁰ Slijepac je odbacio svoj kaput, poskočio i prišao Isusu.

*10:38 čaša Čaša koju će Isus ispiti znači prihvatiti patnje kroz koje je on trebao proći.

⁵¹ Isus ga je upitao: »Što želiš da učinim za tebe?«

Slijepac mu je odgovorio: »Učitelju, učini da progledam.«

⁵² Isus mu je rekao: »Idi! Tvoja te vjera spasila.« I slijepac je odmah progledao i pošao za Isusom.

Isus ulazi u Jeruzalem

(Mt 21,1–11; Lk 19,28–40; Iv 12,12–19)

11 Kad su stigli nadomak Jeruzalema, u Betfagu i Betaniju kod Maslinske gore, Isus je poslao svoja dva učenika naprijed ² i rekao: »Idite u ono selo pred vama! Čim uđete u njega, naći ćete privezano mlado magare koje još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo! ³ Ako vam tko kaže 'Zašto to radite?', recite: 'Gospodinu treba i odmah će ga vratiti.'«

⁴ Otišli su i pronašli mlado magare privezano kraj vrata, na cesti i odvezali ga. ⁵ Neki koji su stajali tamo rekli su im: »Što radite, zašto odvezujete to magare?« ⁶ Učenici su odgovorili onako kako im je Isus rekao i ljudi su im dopustili da ga odvedu. ⁷ Dovelu su Isusu magare i stavili na njega svoje ogrtače, a zatim ga je Isus uzjahao. ⁸ Mnogi su prostirali svoju odjeću po putu. Drugi su, pak, bacali grančice koje su posjekli po poljima. ⁹ A oni što su išli ispred i iza Isusa vikali su:

»Hosana*!

»Blagoslovljen je onaj koji dolazi u Gospodinovo ime!†

¹⁰ Blagoslovljeno je kraljevstvo našega oca Davida koje dolazi!

Hosana na visini!«

¹¹ Tada je Isus ušao u Jeruzalem, otišao u Hram i razgledao sve oko sebe. Budući da je već bilo kasno, krenuo je u Betaniju s Dvanaesticom.

Smokvino drvo

(Mt 21,18–19)

¹² Kad su sutradan odlazili iz Betanije, Isus je ogladnio. ¹³ U daljini je primijetio razlistano smokvino drvo. Pođe ondje da vidi može li se naći štogod na njemu. Kad se približio, vidio je da nema ničega, osim lišća, jer nije bilo vrijeme smokava. ¹⁴ Tada je rekao drvetu: »Nikada više ljudi neće okusiti tvoje plodove.« Učenici su čuli što je rekao.

Isus u Hramu

(Mt 21,12–17; Lk 19,45–48; Iv 2,13–22)

¹⁵ Kad su stigli u Jeruzalem, Isus je ušao u Hram i počeo izbacivati one koji su unutra kupovali i prodavali. Prevrnuo je stolove ljudima koji su mijenjali novac i klupe prodavača golubova. ¹⁶ Nije nikome dopustio da išta nosi kroz Hram. ¹⁷ Tada je počeo poučavati ljude, govoreći im: »Ne stoji li u Pismu: 'Moja kuća zvat će se kućom molitve za sve narode'?‡ A vi ste od nje napravili 'pljačkašku jazbinu'!«

¹⁸ Kad su vodeći svećenici i učitelji Zakona to čuli, počeli su smišljati kako da ga ubiju. Bojali su ga se jer je sav narod bio zadivljen njegovim učenjem. ¹⁹ Kad je došla večer, Isus i njegovi učenici otišli su iz grada.

*11:9 *Hosana* Hebrejski: Pomozi, Bože! Ovdje je usklik slavljenja u čast Bogu ili njegovu Pomazaniku. Isto u retku 10.

†11:9 Citat iz Ps 118,25–26.

‡11:17 Citat iz Iz 56,7.

§11:17 Citat iz Jr 7,11.

Moć vjere

(Mt 21,20–22)

²⁰ Ujutro su Isus i njegovi učenici prolazili pored smokvina drveta i vidjeli da se drvo osušilo do korijena. ²¹ Tada se Petar sjetio i rekao Isusu: »Učitelju, pogledaj! Smokva koju si prokleo osušila se.«

²² Isus im je rekao: »Imajte vjere u Boga! ²³ Govorim vam istinu. Ako tko bez sumnje u srcu kaže ovoj planini: 'Podigni se i baci se u more' i vjeruje da će se dogoditi ono što je rekao — Bog će mu to i učiniti. ²⁴ Zato vam kažem: što god zatražite u svojoj molitvi, vjerujte da ste već dobili i bit će vaše. ²⁵ I uvijek kada molite, oprostite ako što imate protiv koga, da Otac vaš nebeski oprost i vama vaše grijeh.« ^[26] *

Odakle Isusu vlast?

(Mt 21,23–27; Lk 20,1–8)

²⁷ Isus i njegovi učenici vratili su se u Jeruzalem. Dok je Isus šetao Hramom, pristupili su mu vodeći svećenici, učitelji Zakona i narodni starješine ²⁸ i upitali ga: »Kakvu vlast imaš da sve to činiš? Tko ti ju je dao?«

²⁹ Isus im je rekao: »I ja ću vas nešto pitati. Ako mi odgovorite, ja ću vam reći tko me ovlastio da to činim. ³⁰ Je li Ivanovo krštenje došlo s neba ili je došlo od ljudi? Odgovorite mi!«

³¹ Oni su počeli raspravljati među sobom: »Ako kažemo: 'Došlo je s neba', on će reći: 'Zašto mu onda niste vjerovali?' ³² Ne možemo reći: 'Došlo je od ljudi', zbog naroda.« Bojali su se naroda jer su ljudi vjerovali da je Ivan bio prorok.

³³ Stoga su rekli Isusu: »Ne znamo.«

Na to im je Isus rekao: »Onda neću ni ja vama reći kakvom vlašću ovo činim.«

Bog šalje svoga Sina

(Mt 21,33–46; Lk 20,9–19)

12 Tada im je Isus počeo govoriti u usporedbama: »Čovjek je posadio vinograd i oko njega sagradio zid. Iskopao je jamu za tiješnjenje grožđa i napravio toranj. Zatim je vinograd iznajmio nekim vinogradarima te otišao na put. ² Kad je došlo vrijeme berbe, poslao je slugu da od vinogradara uzme njegov dio grožđa. ³ No, oni su ga uhvatili, prebili ga i poslali natrag praznih ruku. ⁴ Vlasnik im je poslao drugog slugu. Njemu su razbili glavu ⁵ i izvrijeđali ga. Poslao je još jednog slugu, ali su i njega ubili. Slao im je još mnogo drugih, od kojih su neke pretukli, a neke ubili.

⁶ Vlasniku je još jedino preostalo da pošalje svojega voljenog sina. Tako je njega poslao kao posljednjeg. Mislio je: 'Moga sina će sigurno poštovati!'

⁷ Ali vinogradari su među sobom govorili: 'Ovo je nasljednik. Ubijmo ga i nasljedstvo će pripasti nama!' ⁸ Uхватili su ga, ubili i izbacili iz vinograda.

⁹ Što će sada učiniti vlasnik vinograda? Doći će i poubijati te vinogradare, a vinograd će dati drugima. ¹⁰ Sigurno ste pročitali ovaj tekst u Pismu:

'Kamen koji su graditelji odbacili postao je temeljni kamen.

¹¹ To je Gospodinovo djelo i divno ga je vidjeti!«[†]

¹² Židovski prvaci počeli su tražiti način kako da uhite Isusa, jer su znali da je ova usporedba bila namijenjena njima. No, bojali su se ljudi pa su ga ostavili i otišli.

* **11:25** Neki rani grčki rukopisi dodaju 26. redak: »Ali ako vi ne oprostite drugima, onda ni vaš nebeski Otac neće vama oprostiti vaše prekršaje.«

† **12:11** Citat iz Ps 118,22–23.

Pitanje o porezu

(Mt 22,15–22; Lk 20,20–26)

¹³ Nakon toga, poslali su neke farizeje i herodovce da uhvate Isusa kako govori nešto krivo. ¹⁴ Došli su k Isusu i rekli: »Učitelju, mi znamo da si iskren i da te ne zabrinjavaju tuđa mišljenja; ne gledaš tko je tko, nego istinski naučavaš Božju volju. Je li pravedno plaćati porez caru ili nije? Trebamo li ga plaćati ili ne?«

¹⁵ Isus je prozeo njihovo licemjerje pa im je rekao: »Zašto me pokušavate uhvatiti u zamku? Donesite mi srebrnjak da ga vidim.« ¹⁶ Donijeli su mu srebrnjak, a on im je rekao: »Čije je ovo lice i čije ime?« Odgovorili su: »Carevo.«

¹⁷ Na to im je Isus rekao: »Dajte onda caru što je carevo, a Bogu što je Božje.« Ostali su zapanjeni njegovim riječima.

Uskrsnuće

(Mt 22,23–33; Lk 20,27–40)

¹⁸ Tada su mu došli neki saduceji. Oni tvrde da nema uskrsnuća, pa ga upitali: ¹⁹ »Učitelju, Mojsije nam je naredio da se — ako čovjek umre bez djece — njegov brat mora oženiti njegovom ženom. Tako će se pokojnikova loza nastaviti.* ²⁰ Bilo je tako sedmero braće. Prvi od njih se oženio, ali je umro a da nije imao djece. ²¹ Drugi se brat oženio istom ženom, no i on je umro ne imajući djece. Isto se dogodilo i s trećim bratom. ²² Ni jedan od sedmero braće nije imao djece. Na kraju je umrla i žena. ²³ Dakle, na dan uskrsnuća, kad ljudi budu ustali od mrtvih, čija će ona biti žena? Jer sva su braća imala jednu te

istu ženu.« ²⁴ Isus im je rekao: »U zabludi ste jer ne poznajete ni Pismo ni Božju moć. ²⁵ Jer kad ljudi ustanu od mrtvih, neće se ni ženiti ni udavati. Bit će poput anđela na nebu. ²⁶ Što se tiče činjenice da mrtvi uskrsavaju, niste li u Mojsijevoj knjizi čitali o gorućem grmu? Bog je tada rekao Mojsiju: 'Ja sam Bog Abrahama, Izaka i Jakova.'† ²⁷ A On je Bog živih, a ne mrtvih.‡ Vi, saduceji, u velikoj ste zabludi.«

Najveća zapovijed

(Mt 22,34–40; Lk 10,25–28)

²⁸ Neki je učitelj Zakona došao i čuo njihovu raspravu. Kad je vidio kako im je Isus dobro odgovorio, upitao ga je: »Koja je zapovijed najvažnija?«

²⁹ Isus je odgovorio: »Najvažnija je ova: 'Čuj, o Izraele, Gospodin, tvoj Bog, jedini je Bog. ³⁰ Voli Gospodina, svojega Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom, svim svojim umom i svom svojom snagom.'¶ ³¹ A druga je zapovijed: 'Voli svoga bližnjega kao samoga sebe.'§ Nema većih zapovijedi od ovih.«

³² Učitelj Zakona mu je rekao: »Dobro si to rekao, učitelju. Imaš pravo kad kažeš da je samo jedan Bog i da nema drugoga, osim njega. ³³ Voljeti njega svim srcem, svim razumom i svom snagom, te voljeti bližnjega kao samoga sebe važnije je od svih davanja i žrtava.«

³⁴ Kad je Isus čuo kako je čovjek mudro odgovorio, rekao mu je: »Ti nisi daleko od Božjega kraljevstva.« Nakon toga, nitko ga se više nije usudio ništa pitati.

*12:19 Vidi Pnz 25,5–6.

†12:26 Citat iz Izl 3,6.

‡12:27 **A On je ... mrtvih** Naglasak je na tome da Abraham, Izak i Jakov moraju još uvijek biti živi.

¶12:30 Citat iz Pnz 6,4–5.

§12:31 Citat iz Lev 19,18.

Krist — Davidov sin i Gospodin

(Mt 22,41–46; Lk 20,41–44)

³⁵ Dok je poučavao u Hramu, Isus je upitao: »Kako učitelji Zakona mogu reći da je Krist Davidov sin? ³⁶ David je sâm, na poticaj Duha Svetoga, rekao: 'Gospodin je rekao mome Gospodinu: 'sjedni s moje desne strane dok tvoje neprijateljke ne bacim pod tvoje noge.'*

³⁷ Sâm David Krista naziva 'Gospodinom'. Kako onda Krist može biti Davidov sin?« Mnoštvo ga je sa zadovoljstvom slušalo.

O učiteljima Zakona

(Mt 23,1–36; Lk 20,45–47)

³⁸ Isus je nastavio poučavati, govoreći: »Čuvajte se učitelja Zakona. Oni vole hodati uokolo u svojim dugim haljinama dok ih ljudi pozdravljaju na trgovima. ³⁹ Vole zauzimati najvažnija mjesta u sinagogama i na gozbama. ⁴⁰ Oni otmaju vlasništvo udovica i tobože izriču duge molitve. Oni će biti strože suđeni.«

Primjer davanja

(Lk 21,1–4)

⁴¹ Isus je sjeo pokraj hramske kutije za milostinju i promatrao kako ljudi u nju ubacuju novac. Mnogi bogataši stavljali su puno novca. ⁴² Tada je došla siromašna udovica i ubacila je dva bakrena novčića† vrlo male vrijednosti.

⁴³ Isus je na to pozvao svoje učenike da se okupe i rekao im je: »Govorim vam istinu. Ova siromašna udovica dala je više od svih drugih koji su stavljali novac u kutiju za milostinju. ⁴⁴ Svi su oni davali od svoga viška, ali ona je u svom

siromaštvu dala sve što je imala, sve od čega je živjela.«

Hram

(Mt 24,1–25; Lk 21,5–24)

13 Dok je Isus izlazio iz Hrama, jedan od njegovih učenika rekao mu je: »Učitelju, pogledaj ovo golemo kamenje i ove prekrasne građevine!«

² Isus mu je na to odgovorio: »Vidiš li te prekrasne građevine? Od njih neće ostati ni kamen na kamenu; sve će se srušiti.«

³ Kad je Isus sjedio na Maslinskoj gori, nasuprot Hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: ⁴ »Reci nam kad će se to dogoditi? Koji će biti znak da je došlo vrijeme da se to ispuni?«

⁵ Tada im je Isus počeo govoriti: »Pazite da vas netko ne zavede. ⁶ Mnogi će doći u moje ime i reći: 'Ja sam taj.' Mnoge će ljude zavesti. ⁷ Kad čujete priče i glasine o ratovima, ne uznemirujte se! To se mora dogoditi, ali to još nije kraj. ⁸ Jer jedan će se narod dići protiv drugoga naroda i jedno kraljevstvo protiv drugoga. Bit će potresa i oskudice na raznim mjestima. Sve je to tek početak porođajnih muka.

⁹ Što se vas tiče, pazite sami na sebe! Predavat će vas sudovima, tući će vas u sinagogama. Zbog mene će vas izvoditi pred vladare i kraljeve, njima za svjedočanstvo. ¹⁰ Prvo Radosna vijest mora biti objavljena svim narodima. ¹¹ Kad god vas uhite i odvedu na suđenje, nemojte se unaprijed brinuti što ćete reći. Recite ono što vam u tom trenutku dođe na um. To nećete vi govoriti, nego Duh Sveti.

¹² Brat će izdati brata da bude ubijen, a otac svoje dijete. Djeca će ustati protiv

*12:36 Citat iz Ps 110,1.

†12:42 *dva bakrena novčića* Doslovno: »dviije leptе.« Lepton je bio maleni židovski bakreni novčić koji je imao vrijednost pola najmanjega rimskog novčića.

svojih roditelja i predat će ih da budu ubijeni.¹³ A vas će svi mrziti zbog mene. Svatko tko ustraje do kraja bit će spašen.

¹⁴ Vidjet ćete 'strahotu pustošenja.*' Ona će biti tamo gdje ne bi smjela biti — neka čitatelj razumije što to znači! Tada neka oni koji žive u Judeji bježe u brda,¹⁵ a onaj tko je na krovu svoje kuće neka ne silazi u kuću da uzme nešto iz nje.¹⁶ Onaj tko je u polju neka se ne vraća po svoj ogrtač.¹⁷ Kako li će tek biti strašni ti dani za trudnice i žene s dojenčadi!¹⁸ Molite da se to ne dogodi zimi,¹⁹ jer nevolje koje će se tada dogoditi bit će gore od svih koje su se dogodile otkad je Bog stvorio svijet. Takvo što neće se više dogoditi.²⁰ Ali Bog je skratio to vrijeme zbog onih koje je izabrao. Da ga Bog nije skratio, nitko ne bi preživio.²¹ Ako vam tada netko kaže: 'Gle, Krist je ovdje!' ili 'Eno ga!' — ne vjerujte!²² Pojavit će se lažni mesije i lažni proroci i izvodit će znakove i čuda da bi, ako bi bilo moguće, zavarali izabrane.²³ Stoga se čuvajte! Unaprijed sam vam sve rekao.

Kad se Isus, Sin Čovječji, vrati

(Mt 24,29–51; Lk 21,25–36)

²⁴ U to će vrijeme, nakon te patnje, 'Sunce potamnjeti i mjesec neće sjati.

²⁵ Zvijezde će padati s neba i sve će se na nebu uzdrmati.*†

²⁶ Tada će ljudi vidjeti Sina Čovječjeg kako dolazi u oblacima s velikom moći i slavom.²⁷ I on će poslati anđele po cijeloj zemlji da sa svih strana skupe one koje je odabrao.

²⁸ Shvatite pouku na primjeru smokvina drveta: kad grane postanu meke i prolistaju, znamo da se bliži ljeto.²⁹ Jednako tako, kad vidite opisane događaje,

znat ćete da je On pred vratima.³⁰ Govorim vam istinu. Sve će se to dogoditi u ovom naraštaju.³¹ Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek.

³² Nitko ne zna kad će biti taj dan i sat. Anđeli na nebu ne znaju. Ni Sin ne zna. Jedino Otac zna.³³ Pazite! Ostanite budni! Jer ne znate kada će doći taj čas.³⁴ To je poput čovjeka koji odlazi na put. Ostavlja svoju kuću i svakom služi povjerala neku dužnost, a vrataru naređuje da pazi.³⁵ Tako i vi trebate paziti, jer ne znate kad će se gospodar vratiti. Ne znate hoće li doći navečer, u ponoć, u cik zore ili ujutro.³⁶ Ako dođe iznenada, ne dopustite da vas zatekne na spavanju.³⁷ Što vama kažem, govorim svima: 'budite spremni!«

Zavjera protiv Isusa

(Mt 26,1–5; Lk 22,1–2; Iv 11,45–53)

14 Bilo je dva dana prije Pashe i Blagdana beskrvasnih kruhova. Vodeći svećenici i učitelji Zakona tražili su način da na prijevaru uhite i ubiju Isusa.² Govorili su: »Ne smijemo to napraviti za blagdana, da se narod ne pobuni.«

Djelo jedne žene

(Mt 26,6–13; Iv 12,1–8)

³ Isus je bio u Betaniji i jeo u kući Šimuna gubavca. Tada mu je došla neka žena s alabastrenom posudom punom skupocjena mirisnog ulja od čistoga narda. Razbivši posudu, izlila je ulje na Isusovu glavu.

⁴ Neki od prisutnih rasrdili su se i počeli mrmljati: »Čemu ovakvo rasipanje?«⁵ Ulje se moglo prodati za više od tri stotine srebrnjaka, a novac dati siromašnima.« I strogo su je prekorili.

* 13:14 *strahotu pustošenja* Vidi Dn 9,27; 12,11.

† 13:25 Vidi Iz 13,10; 34,4.

⁶ A Isus je rekao: »Ostavite je na miru! Zašto je gnjavite? Učinila je za mene divno djelo. ⁷ Siromasi će uvijek biti među vama* i moći ćete im pomoći kada god budete željeli. Ali mene nećete uvijek imati kraj sebe.

⁸ Ona je učinila što je mogla: unaprijed je pomazala moje tijelo mirisnim uljem da bi me pripremila za ukop. ⁹ Govorim vam istinu: kada god se Radosna vijest bude prenosila po svijetu, ovo što je učinila uvijek će se spominjati njoj na uspomenu.«

Judina izdaja

(Mt 26,14–16; Lk 22,3–6)

¹⁰ Tada je jedan od Dvanaestorice, Juda Iskariotski, otišao vodećim svećenicima da im izda Isusa.

¹¹ Svećenici su se obradovali kad su to čuli i obećali su da će mu platiti. Tako je Juda počeo tražiti priliku da izda Isusa.

Pashalna večera

(Mt 26,17–25; Lk 22,7–14; 22,21–23; Iv 13,21–30)

¹² Prvoga dana Blagdana beskrvasnih kruhova, kad se za Pashu žrtvuje janje, učenici su upitali Isusa: »Gdje želiš da pripremimo pashalnu večeru?«

¹³ Isus je poslao dvojicu od njih i rekao im: »Idite u grad! Tamo ćete sresti čovjeka koji nosi vrč s vodom. Slijedite ga ¹⁴ i recite domaćinu kuće u koju uđe: 'Učitelj nas je poslao da pitamo gdje je prostorija u kojoj bi mogao jesti pashalnu večeru sa svojim učenicima?'

¹⁵ On će vam pokazati veliku prostoriju na katu, namještenu i spremnu. Tamo nam sve priredite.«

¹⁶ Učenici su otišli u grad, pronašli sve onako kako im je Isus rekao i pripremili pashalnu večeru.

¹⁷ Kad se spustila večer, došao je Isus s Dvanaestoricom. ¹⁸ Dok su jeli za stolom, Isus je rekao: »Govorim vam istinu: jedan od vas, koji sada jede sa mnom, izdat će me.«

¹⁹ Učenici su se jako ražalostili i jedan za drugim pitali: »Da to nisam ja?« ²⁰ On im je rekao: »To je jedan od vas Dvanaestorice koji umoči kruh u istu posudu sa mnom. ²¹ Sin Čovječji otići će baš onako kako je o njemu pisano. Ali teško onome tko izda Sina Čovječjeg. Za njega bi bilo bolje da se nikada nije ni rodio.«

Posljednja večera

(Mt 26,26–30; Lk 22,15–20; 1Kor 11,23–25)

²² Za vrijeme jela Isus je uzeo kruh, zahvalio Bogu, razlomio ga i dao učenicima, govoreći: »Uzmite, ovo je moje tijelo!«

²³ Zatim je uzeo čašu, zahvalio Bogu, dao učenicima i svi su iz nje pili.

²⁴ I rekao im je: »Ovo je moja krv koja se proljeva za mnoge. Ona uspostavlja novi Savez. ²⁵ Govorim vam istinu: neću više piti vina do onoga dana kad budem pio novo vino u Božjem kraljevstvu.«

²⁶ Zatim su pjesmom slavili Boga i krenuli na Maslinsku goru.

Učenici napuštaju Isusa

(Mt 26,31–35; Lk 22,31–34; Iv 13,36–38)

²⁷ Isus im je rekao: »Svi ćete se pokolebati. U Pismu stoji:

'Ubit ću pastira, a ovce će se razbježati.'[†]

²⁸ Ali kad ustanem, ići ću pred vama u Galileju.«

*14:7 Siromasi će ... vama Vidi Pnz 15,11.

†14:27 Citat iz Zah 13,7.

²⁹ Petar mu je na to rekao: »Ako svi ostali i izgube vjeru, ja neću.«

³⁰ A Isus mu je odgovorio: »Govorim ti istinu: danas — još ove noći — prije nego pijetao dvaput zapjeva, tri puta ćeš me se odreći.«

³¹ Ali Petar je još odlučnije rekao: »Čak i ako moram umrijeti s tobom, nikad neću reći da te ne poznajem!« Tako su rekli i svi ostali učenici.

Getsemani

(Mt 26,36–46; Lk 22,39–46)

³² Zatim su došli na mjesto zvano Getsemani. Isus je rekao učenicima: »Sjednite ovdje dok ja molim!« ³³ Sa sobom je poveo Petra, Jakova i Ivana. Silno se uznemirio i rastužio ³⁴ pa im rekao: »Duša mi je žalosna do smrti. Budite ovdje i bdijte!«

³⁵ Otišao je malo dalje i pao na zemlju. Molio je da ga, ako je moguće, mimoide to vrijeme patnje. ³⁶ Molio je: »Abba*, Oče, ti sve možeš. Ukloni ovu čašu† od mene! Ali neka ne bude kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.«

³⁷ Zatim se vratio k učenicima i našao ih kako spavaju i rekao Petru: »Spavaš li, Šimune? Nisi mogao bdjeti niti jedan sat? ³⁸ Ostanite budni i molite! Tako ćete se oduprijeti iskušenju. Duh je voljan, ali je tijelo slabo.«

³⁹ Isus je ponovno otišao od njih i molio je istim riječima. ⁴⁰ Kad se vratio k učenicima, našao ih je kako spavaju. Oči su im se same sklappale i nisu znali što da mu kažu.

⁴¹ Kad je treći put došao k njima, rekao im je: »Zar još uvijek spavate i odmarate se? Dosta je bilo! Došlo je vrijeme da Sin Čovječji bude predan u ruke grešnika.

⁴² Ustanite! Idemo! Evo, dolazi onaj koji će me izdati.«

Isusovo uhićenje

(Mt 26,47–56; Lk 22,47–53; Iv 18,3–12)

⁴³ Dok je Isus još govorio, pojavio se Juda, jedan od Dvanaestorice. S njim je bilo mnoštvo s mačevima i toljagama — poslali su ih vodeći svećenici, učitelji Zakona i starješine.

⁴⁴ Izdajnik‡ je s njima ugovorio znak: »Onaj kojega poljubim — taj je. Uhitite ga i odvedite pod stražom!« ⁴⁵ I čim je došao do Isusa, Juda mu je rekao: »Rabbi¶!« i poljubio ga. ⁴⁶ Na to su Isusa odmah zgrabili i uhitili. ⁴⁷ Jedan od učenika koji je stajao u blizini izvukao je mač i udario slugu velikoga svećenika te mu odsjekao uho.

⁴⁸ Tada im je Isus rekao: »Zar ste me došli uhvatiti kao razbojnika, s mačevima i toljagama? ⁴⁹ Bio sam s vama svaki dan, poučavao u Hramu i niste me uhitili. Ali ono što stoji u Pismu mora se ispuniti.« ⁵⁰ A učenici su svi napustili Isusa i pobjegli.

⁵¹ Samo je neki mladić slijedio Isusa. Na sebi je imao samo laneno platno. I njega su pokušali uhititi, ⁵² no, on je zbacio platno i pobjegao gol.

Isus pred židovskim vođama

(Mt 26,57–68; Lk 22,54–55; 63–71; Iv 18,13–14, 19–24)

⁵³ Isusa su doveli velikom svećeniku. Okupili su se svi vodeći svećenici, starješine i učitelji Zakona. ⁵⁴ Petar je izdaleka slijedio Isusa do dvorišta kuće velikoga svećenika. Sjeo je ondje zajedno sa stražarima i grijao se pokraj vatre.

*14:36 *Abba* Aramejski izraz od milja za oca (»tata«).

†14:36 *čaša* Čaša koju će Isus ispiti su patnje kroz koje je trebao proći.

‡14:44 *Izdajnik* Juda.

¶14:45 *Rabbi* Učitelj.

⁵⁵ Vodeći svećenici i cijelo vijeće pokušali su naći dokaze protiv Isusa da bi ga mogli osuditi na smrt, ali nisu uspjeli. ⁵⁶ Mnogi su lažno svjedočili protiv Isusa, ali njihova se svjedočenja nisu poklapala.

⁵⁷ Tada su neki ustali i počeli lažno svjedočiti. Govorili su: ⁵⁸ »Čuli smo ga kako govori: 'Srušit ću ovaj Hram kojeg su napravile ljudske ruke i za tri dana sagradit ću drugi kojeg neće napraviti ljudske ruke.'« ⁵⁹ Međutim, ni njihovo se svjedočenje nije poklapalo.

⁶⁰ Tada je veliki svećenik stao pred njih i upitao Isusa: »Zašto ništa ne odgovaraš? Kakvo je to svjedočenje koje ovi ljudi iznose protiv tebe?« ⁶¹ A Isus je šutio i nije odgovarao.

Veliki svećenik ga je ponovno upitao: »Jesi li ti Krist, Sin blagoslovljenoga Boga?«

⁶² »Jesam — odgovorio je Isus — I vidjet ćete Sina Čovječjega kako sjedi s desne strane Svemogućega i dolazi na nebeskim oblacima.« ⁶³ Tada je veliki svećenik razderao svoju odjeću i rekao: »Zar još uopće trebaju svjedoci?« ⁶⁴ Čuli ste ovo bogohuljenje, što mislite?«

Svi su ga proglasili krivim i osudili na smrt. ⁶⁵ Neki su počeli pljuvati po njemu. Pokrivali su mu lice i udarali ga, govoreći: »Prorokuj sada! Tko te udario?« A stražari su mu udarali pljuske.

Petar se odriče Isusa

(Mt 26,69–75; Lk 22,56–62;
Iv 18,15–18; 25–27)

⁶⁶ Dok je Petar još bio dolje u dvorištu, došla je neka sluškinja velikoga svećenika. ⁶⁷ Spazila je Petra kako se grije pokraj vatre, pogledala ga i rekla: »Ti si bio s onim Nazarećaninom, Isusom.«

⁶⁸ A Petar je to zanijekao, rekavši: »Ne znam i ne razumijem o čemu govoriš.« Zatim se udaljio u prednji dio dvorišta, a pijetao je zapjevao.*

⁶⁹ Kad ga je sluškinja vidjela, opet je govorila onima koji su ondje stajali: »Ovaj je čovjek jedan od njih.« ⁷⁰ A Petar je opet zanijekao.

Nakon nekog vremena, okupljeni su rekli Petru: »Ti si zasigurno jedan od njih. I ti si iz Galileje.«

⁷¹ A Petar se počeo kleti i preklinjati: »Ne poznajem čovjeka o kojem govorite!«

⁷² I odmah nakon toga pijetao je i drugi put zapjevao, a Petar se prisjetio što mu je Isus rekao: »Prije nego što pijetao dvaput zapjeva, ti ćeš me triput zatajiti.« I briznu u plač.

Pilat ispituje Isusa

(Mt 27,1–2; 11–14; Lk
23,1–5; Iv 18,28–38)

15 Odmah ujutro, vodeći svećenici, starješine, učitelji Zakona i cijelo Veliko vijeće održali su vijećanje te su Isusa, svezana, odveli i predali Pilatu.

² Pilat ga je upitao: »Jesi li ti židovski kralj?«

Isus mu je odgovorio: »Ti kažeš.«

³ A vodeći su svećenici iznijeli protiv Isusa mnoge optužbe. ⁴ Pilat ga je još jednom upitao: »Zar nećeš ništa reći u svoju obranu? Vidiš li za što te sve optužuju?«

⁵ Ali Isus nije ništa odgovarao pa je Pilat bio začuđen.

Baraba umjesto Isusa

(Mt 27,15–31; Lk
23,13–25; Iv 18,39–19,16)

⁶ U vrijeme Pashe, Pilat je obično puštao na slobodu jednoga zatvorenika kojega je narod izabrao. ⁷ U zatvoru su tada bili pobunjenici koji su prilikom pobune

*14:68 Neki grčki prijevodi izostavljaju »a pijetao je zapjevao.«

počinili ubojstvo, a među njima i čovjek koji se zvao Baraba.⁸ Narod je došao i zatražio od Pilata da pusti jednoga zatvorenika, kao što je obično činio.

⁹ A Pilat ih je upitao: »Želite li da vam pustim kralja Židova?«¹⁰ Rekao je to jer je znao da su mu vodeći svećenici predali Isusa iz zavisti.¹¹ No, vodeći su svećenici nahuškali ljude da traže od Pilata da im pusti Barabu, a ne Isusa.

¹² Tada im je Pilat ponovno rekao: »Što želite da učinim s ovim kojega zovete kraljem Židova?«

¹³ »Razapni ga!« — vikali su.

¹⁴ Pilat im je rekao: »Zašto? Kakav je zločin počinio?«

Ali oni su još glasnije vikati: »Razapni ga!«

¹⁵ A Pilat im je, jer je želio udovoljiti svjetini, pustio Barabu, a vojnicima je naredio da izbičuju Isusa i da ga nakon toga razapnu.

¹⁶ Vojnici su odveli Isusa u upraviteljevu palaču, u »pretorij« i sazvali cijelu četu.¹⁷ Odjenuli su mu grimizni ogrtač, a na glavu mu stavili krunu ispletenu od trnja.¹⁸ Onda su ga počeli pozdravljati: »Zdravo, kralju Židova!«¹⁹ Tukli su ga štapom po glavi i pljuvali po njemu, padali su na koljena pred njim i klanjali mu se.²⁰ I kad su mu se prestali rugati, skinuli su s njega grimiznu odjeću i odjenuli mu njegovu. Zatim su ga izveli da bi ga razapeli.

Isusa razapinju

(Mt 27,32–44; Lk 23,26–43; Iv 19,17–27)

²¹ Neki čovjek iz Cirene prolazio je onuda vraćajući se s polja. Zvao se Šimun; bio je otac Aleksandra i Rufa. Vo-

jnici su ga prisilili da nosi Isusov križ.²² Zatim su Isusa doveli na mjesto koje se zove Golgota — što znači »Lubanja.«²³ Dali su mu da pije vino pomiješano sa smirnom, ali ga on nije htio uzeti.²⁴ Tada su ga razapeli. Podijelili su njegovu odjeću i bacili kocku da vide tko će što dobiti.

²⁵ Bilo je devet sati ujutro kad su ga razapeli.²⁶ Natpis s optužbom protiv njega glasio je: »Kralj Židova.«²⁷ Zajedno s njim razapeli su i dvojicu pljačkaša, jednog Isusu s desne, a drugoga s lijeve strane.^[28] ^{*29} Ljudi su prolazili pokraj Isusa i vrijeđali ga, klimali glavama i govorili: »Ti si, dakle, taj koji bi srušio Hram i opet ga sagradio za tri dana?«³⁰ Siđi s križa i spasi sam sebe!«

³¹ Vodeći svećenici i učitelji Zakona na isti su ga način ismijavali i govorili jedan drugome: »Spasio je druge, a sebe ne može spasiti!«³² Neka sada taj Krist, kralj Izraelov, siđe s križa! Pa kad to vidimo, onda ćemo mu vjerovati.« Vrijeđali su ga i razbojnici koji su bili s njime razapeti.

Isusova smrt

(Mt 27,45–56; Lk 23,44–49; Iv 19,28–30)

³³ U podne, tama se spustila na cijelu zemlju i tako je bilo do tri sata.³⁴ U tri sata Isus je glasno povikao: »Eloi, Eloi, lama sabakthani?« — što znači: »Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?«[†]

³⁵ Kad su to čuli neki koji su stajali u blizini, rekli su: »Slušajte, zove Iliju!«[‡]

³⁶ Netko je otrčao i namočio spužvu octom, stavio ju na štap i dao Isusu da pije, govoreći: »Čekajte da vidimo hoće li doći Ilija i skinuti ga s križa.«

*15:27 Neki grčki rukopisi dodaju 28. redak: »Tako se ispunilo Pismo u kojem stoji: 'Stavili su ga među zločince.'«

†15:34 Citat iz Ps 22,1.

‡15:35 zove *Iliju* »Moj Bože« (na hebrejskom »Eli«, a na aramejskom »Eloi«) zvučalo je poput imena »Ilija«. Ilija je bio poznati Božji prorok, koji je živio oko 850. godine prije Krista.

³⁷ A Isus je, viknuvši jakim glasom, izdahnuo.

³⁸ Toga časa zastor se u Hramu razderao popola, od vrha do dna. ³⁹ Kad je rimski časnik, koji je stajao nasuprot Isusu, vidio kako je Isus umro, rekao je: »Ovaj je čovjek zaista bio Božji Sin!«

⁴⁰ Ondje su bile i neke žene i promatralle izdaleka. Među njima bile su Marija Magdalena, Marija, majka Jakova Mladeg i Josipa te Saloma, ⁴¹ koje su ga slijedile i pomagale mu kad je bio u Galileji. Bile su ondje i mnoge druge žene koje su došle s njim u Jeruzalem.

Isusov ukop

(Mt 27,57–61; Lk 23,50–56; Iv 19,38–42)

⁴² Budući da je bio dan pripreme* — to znači dan prije subote — i da se bližila večer, ⁴³ došao je Josip iz Arimateje i hrabro otišao Pilatu da zatraži od njega Isusovo tijelo. On je bio ugledan vijećnik koji je također očekivao Božje kraljevstvo. ⁴⁴ Pilat je bio iznenađen što je Isus umro tako brzo pa je pozvao časnika i upitao ga je li Isus već dugo mrtav. ⁴⁵ Kad mu je časnik to potvrdio, predao je Josipu mrtvo tijelo. ⁴⁶ Josip je kupio laneno platno, skinuo Isusa s križa, zamotao ga u platno i položio u grobnicu uklesanu u stijeni. Zatim je ulaz u grobnicu zatvorio kamenom. ⁴⁷ Marija Magdalena i Marija, Josipova majka, vidjele su gdje je Isus položen.

Isusovo uskrsnuće

(Mt 28,1–8; Lk 24,1–12; Iv 20,1–10)

16 Kad je prošla subota, Marija Magdalena, Jakovljeva majka Mar-

ija i Saloma donijele su mirise koje su bile kupile kako bi njima pomazale Isusovo tijelo. ² I vrlo rano, prvoga dana u tjednu, odmah nakon svitanja, otišle su do groba. ³ Govorile su jedna drugoj: »Tko će nam odgurati kamen s ulaza u grobnicu?«

⁴ Zatim su pogledale i vidjele da je kamen već odgurnut, iako je bio vrlo velik. ⁵ A kad su ušle u grobnicu, vidjele su mladića odjevena u bijelo kako sjedi s desne strane i prestrašile se. ⁶ Mladić im je rekao: »Ne bojte se. Vi tražite Isusa Nazarećanina koji je bio razapet. On nije ovdje. Uskrsnuo je! Pogledajte mjesto gdje je ležao! ⁷ Idite i recite njegovim učenicima i Petru: 'On ide u Galileju pred vama. Ondje ćete ga vidjeti, upravo kako vam je rekao.'«

⁸ One su izašle iz grobnice i pobjegle pune straha. Nikome nisu ništa rekly jer su se bojale.†

Isus se ukazuje učenicima

(Mt 28,9–10; Iv 20,11–18; Lk 24,13–35)

⁹ Kad je Isus uskrsnuo rano ujutro prvoga dana u tjednu, najprije se ukazao Mariji Magdaleni iz koje je istjerao sedam zlih duhova. ¹⁰ Ona je otišla i javila to njegovim učenicima, koji su bili u dubokoj tuzi i plaču. ¹¹ Kad su čuli da je Isus živ i da ga je ona vidjela, nisu vjerovali.

¹² Nakon toga, Isus se ukazao dvojici učenika na putu u selo. No, Isus nije izgledao onako kako je izgledao za života. ¹³ Oni su se vratili i obavijestili ostale učenike, no, ni njima nisu povjerovali.

***15:42 dan pripreme** Petak, dan pripreme prije subotnjeg odmora.

†**16:8** Neki od najstarijih grčkih rukopisa Evandjelja po Marku ovdje završavaju. Neki kasniji rukopisi imaju ovaj kraći završetak: »Ali su uskoro prenijeli sve upute Petru i ostalima. Nakon toga ih je sâm Isus poslao od istoka do zapada sa svetom, nepromjenjivom porukom po kojoj ljudi mogu biti zauvijek spašeni.«

Isus šalje učenike

(Mt 28,16–20; Lk 24,36–49;
Iv 20,19–23; Dj 1,6–8)

¹⁴Kasnije se Isus ukazao Jedanaestorici dok su jeli. Prekorio ih je zbog njihove nevjere i tvrdoće srca, jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli nakon što je uskrsnuo.

¹⁵Zatim im je rekao: »Idite po cijelom svijetu! Objavite Radosnu vijest svim ljudima*! ¹⁶Tko god bude vjerovao i krstio se, spasit će se. Tko ne bude vjerovao, osudit će se. ¹⁷A ovi znaci pratit će one koji vjeruju: u moje ime ist-

jerivat će zle duhove, govorit će jezicima koje nisu učili, ¹⁸moći će zmije primati rukama, popiti bilo koji otrov, a da im ne naškodi, polagat će ruke na bolesne i oni će ozdravljati.«

Isus uzlazi na nebo

(Lk 24,50–53; Dj 1,9–11)

¹⁹Nakon što im je Gospodin Isus to rekao, bio je uznesen na nebo i sjeo je s desne strane Bogu. ²⁰Njegovi učenici otišli su i posvuda objavljivali Radosnu vijest, a Gospodin im je pomagao potvrđujući istinitost Radosne vijesti čudesnim znakovima koji su je pratili.

---

*16:15 *svim ljudima* Doslovno: svakom stvorenju.